

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

891.99

Q-21

06 DEC 2011

891.99

4-21

ՀՈՒՄՐԹ ՔԸՆԻԵԱԿՆԵՐ

Գրեց

ԳՐ. Հ. ԳԱԼՈՒՍՑԵԱՆ

(Կիլիկեցի)

ՏՊԱՐԱՆ «ՊԱՅՔԱՐ»-Ի

ՊՕՍԹՈՒ

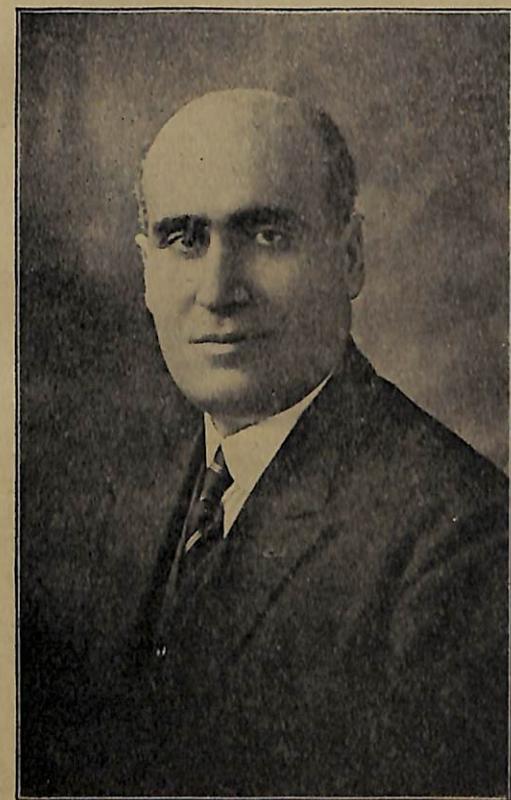
1925

891.99

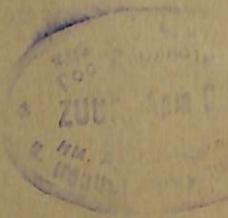
4-21

JAN 2009

24837

ԳՐ. Հ. ԳԱԼՈՒՄՅԱՆ

Զ Օ Կ

Ամէն անոնց՝ որ կեանքի մէջ խնդալ գիտեն,
 Որ թոյլ չեն տար վիշտին բռնել իրենց ... քիրէն։
 Ամէն անոնց՝ որ պաղարին պահել կրնան։
 Զայրացնելու չափ մինչեւ իսկ ... չար սատանան։
 Ամէն անոնց՝ որ մարդու պէս կը պայքարին։
 Մոռցած սահմանն ու չափն իրենց ուժին, կարին։
 Ու մանաւանդ ամէն Հայու՝ որ դեռ ունի
 Կաքիլ մը յոյս, ծուփ մը ծիծաղ, ցունց մ'առ իւնի։

8485-76

ԱՐԱՋԻՆ ԽՕՍՔ

(Փոխան Յառաջարանի)

Առաջի՞ն խօսք, առաջի՞ն քառ՝
Արտասանուած մանուկ քերնէ,
Նըբողական սիրով անհառ
Ուրախութեամբ կը լեցընէ:

Առաջի՞ն խօսք սիրոյ ուխտին,
— Սիրող սիրուն երանութեան
Անհաւատչեան բա՛ղցը ու հեշտին —
Անմոռաց է միշտ, յափառեան:

Առաջի՞ն խօսքդ՝ խօսակցութեան
Բանալին է յար ոսկեղէն,
Կրցա՞ր յաջող բանալ դուն զայն,
Լրսողդ կուգայ ամէն տեղէն:

Առաջի՞ն խօսքն՝ խօսակիցիդ
Կը ցուցընէ միտքին յատակ.
Միայն տե՛ս որ զայն նշզբրիտ
Խորաչափես դուն շիփ-շիտակ:

Առաջին խօսքն՝ երբ կը խօսի
Փորձ բանախօսն՝ շա՛տ իբրա. է,
Լաւ կը կշռէ զայն, որպէս զի
Ունկնդիրներն իր գըրաւէ:

Առաջին խօսքն ալ իմ ժեզի,
Այս տողերուս ո՛վ ընթերցաղ,
Հըրաւէր մըն է որպէս զի
Կարդաս զանոնի... անսրտադող:

Առաջինէն մինչեւ վերջին
իմ ժամեակներ են... դեղագիր.
Չեմ պահնջնը ես... այցագին,
Երբ գործածես դեղդ ուշադիր:

ԶՈՒԱՐԹ ՔԱՌԵԱԿՆԵՐ

Եօթանասունը Եօթը Եօթակ
Քառեակներ

Կայոց աշուտ ժողով
Հայոց զարդարություն

— ԶՈՒԱՐԹ ԵՆԻՐ —

Զըւարք եղի՛ր ամէն ատեն՝

Որչափ ալ ֆեզ շրջապատեն՝

Տխրութիւններ բազմապիսի՝

Շուրբ-երեկ քո՞ղ ժըպիտ հոսի :

Զըւարք եղի՛ր, ա'յնչափ զըւարք

Որ նամբուղ վրայ միշտ . . . ծաղկի վարդ :

Երգե՛, խնդա՛ մէջ աշխարհիս,

Հազիւ վարդի կեանք մ'իսկ ապրիս :

Զըւարք եղի՛ր, ու չեմ կարծեր

Որ այնչափ շուտ դուն կ'ըլլաս . . . ծեր .

Մերն իսկ զըւարք, կատակարան

Հեշտ կը քալէ կեանքի նամբան :

Զըւարք եղի՛ր, ի՞նչ կը ժահիս

Երբոր շալկես հոգն աշխարհիս .

Տխրիս երբոր, հոգ ընես շատ՝

Կը քարձրանա՞յ հասակդ . . . մէկ մատ :

Զըւարք եղի՛ր, եւ քո՞ղ ցաւեր

Չի դարձնեն սիրութ աւեր .

Ես զայն միայն կը կոչեմ մարդ՝

Որ վիշտի մէջ իսկ է զըւարք :

Զըւարք եղի՛ր, կանուխ կամ ուշ

Կրնայ տխրիլ կեանքըդ անուշ .

Շահ է որչափ ուրախ ապրիս,

Քեզ խրատու ա'յս է, սիրելիս :

Զըւարք եղի՛ր դուն անպատճառ,

Ամէն չարի կ'ըլլայ մէկ նար .

Զըւարք եղի՛ր ամէն ատեն ,

Հոգ չէ սրխալ իսկ ֆեզ . . . դատեն :

Ա Շ Խ Ա Ր Հ

Ա.

Աշխարհ ծով մ'է փոքրկայոյզ,
հրռով, փրփրադէզ,
Ծովն ըլլալուդ մի՛ ըլլար անյոյս՝
Երբ . . . լողալ գիտես:
Աշխարհ գետ մ'է, հոսանքն ի վար
Կը նաւեն շատեր,
Մինչ՝ ո՞ւր կ'երթան խօլ, սըրավար՝
Երբե՛ք չեն գիտեր:
Աշխարհ նաւ մ'է, կ'ըսեն ոմանք,
Մարդուն խելքն ալ՝ դեկ.
Արթուր եղի՛ր եւ քափէ ջանք
Կեանքդ ուրդել աղէկ:
Աշխարհ արտ մ'է մեծատարած,
Մարդս ալ՝ մըշակ է.
Գործէ՛, ծոյլին մարդ չի տար հաց,
Բաժինդ մըշակէ՛:
Աշխարհ զանձ մ'է, կրնաս երէ
Զայն օգտագործել,
Շահիլ սորվիլ լաւ չէ՛ միքէ
Քանի . . . գողնալ, կորզել:
Աշխարհ բանտ մ'է անոնց համար
Որ յոռետես են,
Կեանքն առեղծուած մը շատ յիմար,
Զոր միշտ կ'անտեսեն:
Աշխարհ տուն մ'է, մենք՝ վարձակալ
Անպայմանագիր . . .
Տունն այս պարպել պէտք ենք մենք ալ
— Գո՞րծ տաժանակիր . . . :

Բ.

Աշխարհ դըպրոց մ'է երբ ըլլանք
Մենք աշխատանէր,
Չի խընայենք եւ ո՛չ մէկ ջանք
Սորվիլ . . . մեր դասեր:
Աշխարհ կրկէս մ'է, ուր բոլոր
Մարդիկ կը մըցին.
Զուր վազվրզել ոլոր, մոլոր
Չի զար մեր զործին:
Աշխարհ շուկայ մ'է, ուր կ'ընենք
Ամէնս առուծախ,
Բայց վաճառորդն անիտելք ու նենգ
. . . կը խարուի յանախ:
Աշխարհ նամբայ մ'է, զոր ամէն
Մարդ պիտի քալէ,
Զըւարք անցնինք կեանքի նամբէն,
Ի՞նչ շահ . . . տըքալէ:
Աշխարհ պարտէզ մ'է ծառաշատ՝
Շառով պտղաբեր.
Ամուրիներ լոկ անաշխատ՝
Կը մընան . . . անբեր:
Աշխարհ թատրոն մ'է եւ հոն մենք
Ենք հանդիսատես.
Բայց նոյն ատեն դերասան ենք
Դերերով պէս պէս:
Աշխարհ պանդոկ մ'է շատ բանուկ
Ու եկուբերն ալ՝ մենք,
— Այր, կին, մեծ, փոքր, ծեր եւ մանուկ —
Մինչեւ որ . . . չըւենք:

Աշխարհ պայքար մ'է , զոր մարդիկ
Պէտք է որ մըդեն ,
Կրոսուիլ կ'ըլլա՞յ քոյլ , հանդարտիկ
Ու... նստած տեղէն :

Աշխարհ վերելք մ'է ամէն օր
Դժուար ու դերբուկ ,
Կը բարձրանայ ամէնը , որ
Ունք ունի... նապուկ :

Աշխարհ վայելք մ'է շատերուն՝
Որ ցաւ , հոգ չունին ,
Ու չեն խորհիք վաղը , հեռուն ,
Կուշու է... փորերնին :

Աշխարհ փորձանիք մ'է ա՛յն մարդուն
Որ կ'ապրի մոլոր ,
Երիկուն՝ խեռ , յիմար՝ մ'առառուն ,
Որ նոր , աղէտ նոր :

Աշխարհ երազ մ'է երբոր մարդ
Կը խորհի կեանին իր .
Խ'նչ շուտ կ'անցնի կեանին այս զբարք
Բնա՛ւ խելք չի հասնիր :

Աշխարհ վիճակ մ'է իրական ,
Զոր կ'ապրինիք , կրզքանիք .
Ե՛հ , շատ տարբեր վիճակներ կան ,
Մերինին... փառք տանիք :

Աշխարհ՝ պայքար , վերելք , վայելք ,
Փորձանիք կամ երազ ,
Խ'նչ ալ ըլլայ , վիճակ կամ ելք .
Կ'ապրիս , ... չի մոռնաս :

ՄԱՐԴԻԿ

Ա.

Եքէ մարդիկ բարի ըլլան
Եւ սիրեն իրար՝
Կեանիք մը կ'ապրին երանութեան
Քա՛ղցր , սփոփարար :

Սակայն մարդիկ չար կիրքերով
Յար կը մոլորին ,
Կըլլայ յանախ տրխուր , խըռով՝
Կեանիքը բոլորին :

Եքէ մարդիկ ֆիչ մը խորհին
Այս կեանիքն վըրայ ,
Անհոգութեան վէրքը , խոր , հին ,
Շուտ կըսպիանայ :

Սակայն մարդիկ անհոգ , յիմար
Կ'ապրին կեանիքն այս կարն ,
Կեանիքի օրերն անոր համար
Չեն մշտազըւարն :

Եքէ մարդիկ ամէն բանի
Գիտնան չափ , սահման ,
Զարին ակը կը խափանի ,
Կը ցամքի լըման :

Սակայն մարդիկ ենթակայ են
Զափազանցութեան ,
Գործեր ասոր կը վրկայեն ,
Աւաղելի՛ բան :

Ուստի , մարդիկ պէտք է ապրին
Մարդավայել կեանիք .
Բուն կեանիքն ապրիլ գործ չէ դիւրին ,
Ապրողին յարգանիք :

f.

Երէ մարդիկ աղէկ սորվին
Պարտականութեան
Նըլիքրուիլն ի՞նչ է սրտովին՝
Երշանթիկ կ'ըլլան :

Սակայն մարդիկ իրենց պարտեր
Յանախ կ'անտեսեն,
— Տըմարդութեան տըլիուր պատկեր —
Մե՛ղք որ այսպէս են :

Երէ մարդիկ կամքի ուժին
Հաւատան իրաւ,
Գործօն կեանքի իրենց բաժին
Կ'ապրին շատ դիւրաւ :

Սակայն մարդիկ հոսանքն ի վար
Նասել կը սիրեն,
Որ կեանքն իրենց չըլլայ դժուար .
Ապրին հեշտորեն :

Երէ մարդիկ ուզեն՝ կ'ընեն
Աշխարհը դըրախուտ,
Օգուբելով ամէն բանէն՝
Կամքով բազմերախուտ :

Սակայն մարդիկ կ'ընեն աշխարհ
Դժուսքի հանգունակ,
Կարծես հոգ չէ ըլլան բշուառ
... Դըժոխաբընակ :

Ուստի մարդիկ իրենց բախտին
Իրենն ին կերտող,
Իրենց անձին քո՞ղ սրտմատին՝
Երբ շարժին ձախող :

9

Մարդիկ, ուրեմն, օ՛ն, արքնցէ՛ք,
Ալ մի՛ քընանաք.
Վայրկեաներն իսկ են քանկարժէք,
Զըլլայ ու մընաք :

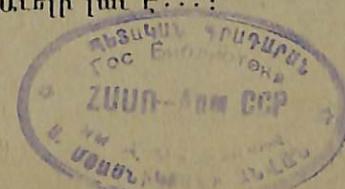
Մարդիկ, գործի՛, փոյք, եռանդուն,
Անխօս, անաղմուկ.
Դուք չէ՞ք գիտեր՝ նիրհող կատուն
... Զորսար քընաւ մուկ :

Մարդիկ, բոլոր ձեր քերացման
Պատասխանատուն
Պիտի ըլլաք դո՞ւք անպայման՝
Իրիկուն կամ առտուն :

Մարդիկ, երբոք աշխարհի հետ
Կը կարծէք խաղալ՝
Դուք... խաղք կ'ըլլաք, կ'երթաք դէպ՝ ե
Կըսկսիք... կաղալ :

Մարդիկ, կեանիքն մի՛ գանգատիք,
Ան շատ հարուստ է,
Երբ բռպէներն հատիկ, հատիկ
Փրկէք կորուստ :

Մարդիկ, միայն պէ՛տք է սորվիք
Թէ մարդեր էք դուք,
Երբ մարդկութեան չէք զօրավլիք՝
Զեր պատիւին... քո՞ւք :

Ե Ս

Եսն է ամէն բանի մէջ
Կըոռւախնձոր մը անվերջ,
Անոր շուրջը կը դառնան
Շարժառիքներ զանազան :

Եսին բոլոր փափաքներ
Եթքե՛ք անտես չենք ըներ,
Թէեւ տենչերն անոր շատ՝
Զանիք պարտադրեն բազմաշխատ :

Եսն անողոք է յաճախ,
Մինչեւ անգամ շատ խիզախ,
Շատ անգամ ալ կամակոր՝
Ցուսահատի մինչեւ որ :

Ես իրաւ եմ, դուն տուտ ես,
Ես՝ գիտակ, դուն տըգէտ ես,
Ես՝ գեղեցիկ, դուն՝ տըգեղ,
Ցաւը ա՛յս է ամէն տեղ :

Ես խօսիմ ու դուն լրսէ,
Ես առաջ՝ դուն ըսպասէ,
Ես վայելեմ, յեսոյ դուն,
Կըորիւր ա՛յս է մարդուն :

Ես ևեին՝ բայց՝ ամէնն ալ,
Պէտք չէ բընաւ այս մոռնաւ.
Եսերն երբ հաշտ չի բալեն,
Դուրս չենք ելլեր անելէն :

Ե՛ս, որ խելքովս նի՛շդ ես եմ,
Այս խօսքերը բեզ կ'ըսեմ.
«Ես»ըս գեղչէս խոկ մէջէն՝
Անոնք նորէն անպէտ չեն :

Դ ՈՒ Խ Ն

Դո՛ւն, իմ ընկեր, խօսակից,
Քեզ պատճառել հոգ, կըսկիծ՝
Վայել բան չէ ինձ բընաւ.
Այդ մոռնալու չեմ հարկաւ :

Դուն ու ես ենք՝ սակայն՝ միշտ
Հակառակորդ նիշդ ու նիշող .
Ասկէ յառաջ կուգան յար
Մեր կըռիւներ անհամար :

Դուն չանցըթես երք քու չսփ՝
Գործերով յսենդ, հապշտապ,
Ես ալ անխելք գործերով
Չեմ սպառեր իմ կորով :

Դուն ալ միտքէդ մի հաներ
Թէ ունինք ծուռ շատ բաներ .
Ներող ըլլանիք մէկ մէկու
Մեծ . . . տղաքներ մենք երկու :

«Դուն իրաւ ես» ըսելու
Երբ յօժար ենք մէկ մէկու .
Հոն կը դադրին կազ ու վէն,
Սէր կը տիրէ ե՛ւ մեր մէջ :

Դո՛ւն ալ գործէ, ո՛վ ընկեր,
Լոկ ինձ բաժին չեն ինկեր .
Պատեհութիւն ու պատիւ
Ու վայելքներ բազմաքիւ :

Դուն բե՛ք բաժինդ այս կեանքին,
Ես ալ իմին՝ խնդագին .
Դուն ու ես պէտք է ըլլանիք
Գործակիցներ անմախանիք :

ԱՆ

Ան ո՞վ է, երբ դուն ու ես
Գործակիցներ ենք այսպէս,
Երրորդի մը ի՞նչ պէտք կայ.
Կրնանք խորհիլ ասիկա:

Ո՞ն ալ՝ սակայն՝ պէտք է որ
Երրեակ հիմով գօրաւոր՝
Ընկերութիւնն հաստատուի,
Ուրիշ կերպ չ' կարելի:

Անո՞ր ալ երբ կուտանք մեր
Գործակցութեան զայգ ձեռքեր,
Մեր շինածը չի փըլիր,
Կ'ապրին խաղաղ, յուսալիր:

Ո՞ն ալ մարդ է մեզի պէս,
Պէտք չենք ընել զայն անտես.
Երբ ես՝ ես եմ, դուն՝ դուն ես,
Ան ալ է նիշդ մեզի պէս:

Ան շաղկապն է մեր միջեւ,
Ան մդիչ ոյժ՝ մեր ետեւ.
Անոր դերն ալ իրա՛ւ որ
Դեր մըն է շատ կարեւոր:

Ո՞ն ալ յանախ խորհելու
Պէտք ենք ըլլալ հագածու,
Երէ կ'ուզենք ներդաշնակ
Հնչեցընել մեր ... դաշնակ:

Ան, դուն ու ես, քընական
Կարզը ա'յս է, է՛հ, սակայն,
Երբոր շրջենք մենք այս կարգ,
Կ'ըլլանք ... խաղք ու խայտառակ:

ԿԵԱՆՔԸ

Ա.

Կեանքն անհատնում, անըսպան,
Նիւթ մ'է խօսի, գրիչի,
Զի վերջանար ան իսպան,
Սակայն անդարձ ... կը քոչի:

Կեանքին՝ շատեր կը կարծեն՝
Գաղտնիքներուն թափանցել,
Բայց նոր հարցեր կ'արծարծեն
Յար միտքերնուն անընտել:

Կեանքը՝ ո՛քափ հասկընանք՝
Նորէն ունի ան կըննիռ.
Շատ անգամ մերն է ... գուր զանք՝
Մինչեւ իսկ կամքն երբ չընկնիր:

Կեանքի վըրայ խօսելով
Կը ժալենք այս կեանք-ուղին.
Կեանքը ունի բիւր հոլով,
Վա՛յ նամբուն մէջ ինկողին:

Կեանքը՝ սակայն՝ այս կերպով
Զի դադրիր լուրջ ըլլալէ.
Պէտք է ժալել անվրդով,
Գանգատելէ ի՞նչ կ'ելլէ:

Կեանքը մե՛րն է՝ որչափ որ
Կը տըրոփեն մեր սիրտեր.
Պէտք է փարփեն մենք անոր՝
Երբ փարումնիս ... ուշ չէ դեռ:

Կեանքի մասին չունենանք
Սըխալ կարծիք, զաղափար.
Այդպիսի մէկ մոլորանք
Սայթաքում մ'է կուրաքար:

Կեանիքը՝ մեր խոկ ձեռքերով՝
Կրնանի նոյնիսկ ըսպաննել,
Երբ չունենանի կամք, կորով՝
Կ'ընենիք զայն... փոս մը անել :

Կեանիքը կարծենիք երբ... կատակ՝
Ու ամէն բան՝ խաղալիկ,
Կ'իյնանիք անդունդն անյատակ՝
Երբ բարձրանան թիւր ալիք՝

Կեանիքը կարծենիք երբ երազ՝
Կ'արքնանիք միւսու յուսախար,
Ոտքերնուս տակն է... աւազ,
Կը ժաղենիք բայց... առխարխափ :

Կեանիքն երբ կարծենիք զուտ հանոյք՝
Կը սրխալինիք չարաշար,
Երբ զան վիշտեր ու քննուկ՝
Կը մընանիք խեղն ու անխար :

Կեանիքը կարծենիք երբ անվերջ՝
Եւ ծուլանանիք յուլօրէն,
Կը ձախողինիք կեանիք մէջ
Ու կը զղանիք... ժիշ օրէն :

Կեանիքը կարծենիք երբ դատարկ
Ու անխասս մէկ շրջան՝
Կ'ապրինիք կեանիք մը խեղն, անարգ,
Կեանիք կոչուելու անարժան :

Կեանիքը կարծենիք երբ... տանչանիք՝
Ու պայքարինիք անոր դէմ,
Պարապ կ'ըլլայ ամէն ջանիք,
Ես այս... փորձով խոկ զիտեմ :

Կեանիքը, ուրեմն, ամէն օր
Արժեցընենիք եռանդուն,
Ապրինիք ամէն օրն անոր
Երբեւ մարդիկ իմաստուն :

Կեանիքը առնենիք իբրեւ լուրջ
Ու իրական մէկ վիճակ,
Կըշունիք իբերն երբ մեր շուրջ՝
Չաւրուիր մեր... ախորժակ :

Կեանիքը չէ՛ պահ մըրափի,
Երազի կեանիք մը ուզող
Մարդը շատ ռուտ կըսրափի .
Ո՛չ, մենիք չըլլանիք երազող :

Կեանիքը ջանիքով ու կամքով
Կրնանիք ընել հանելի,
Երբ վիշտերու... չերպանիք քով՝
Անոնիք շատ չեն գար մեզի :

Կեանիքը թէեւ շատ կարն է,
Կրնանիք մենիք զայն երկարել
Գործօն կեանիքով ոք կ'արժէ .
Կարն է ծոյլին կեանիքին թէլ :

Կեանիքը կոչում մ'է վըսեմ,
Երանի՛ զայն զիտցողին,
Բարի կեանիքն է աննըսեմ՝
Երբ մտնէ խոկ տակն հողին :

Կեանիքդ, ժեզ թի՛ւր երանի ,
Յաջողցընել երբ կրցար .
Երջանկութիւնդ չափ չունի ,
Ուրախութիւնդ է անծայր :

ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ

Ա.

Ամուսնութեան մասին մարդիկ
Տեսակ, տեսակ ունին կարծիք.
Ոմանք շատ ցած, ոմանք վլսեմ,
Մէկ ժանիներն ես ձեզ ըսեմ:

Ամուսնութեան համար ոմանք
Կը կարծեն թէ է տառապանք.
Ու կը կոչեն զայն անվարան
Ողջ գրլուխին... Աւետարան:

Ամուսնութիւնն՝ ուրիշներ ալ
Կարծեն հանոյք մը անայլայլ.
Կուգեն չընել վայելքն անտես'
Զայն կարծելով... պարահանդէս:

Ամուսնութիւնն, կ'ըսեն, ոմանք
Ծախքի բաց դուռ մ'է... անկլպանք.
Որչափ ծախսես վերջը չի գար,
Մսխում մըն է անօգուակար:

Ամուսնութիւնն՝ կարծողներ կան,
Ուկի հանք մը պատուական,
Եւ շահաբեր ձեռնարկ մը ժիտ,
Քանի որ կայ... դըրամօժիտ:

Ամուսնութիւնն ոմանց համար
Հոգերու կեանք մըն է յիմար.
Ամուսնանալ խորհողն էն ֆիշ,
Պէտք է կ'ըսեն զրկել... Փըրկիչ: (*)

Ամուսնութեան մասին՝ սակայն՝
Շատ բարձր ու լուրջ խորհողներ կան,
Որոնք կեանք անամուսին,
Կը կոչեն կեանք մ'անհամ ու սին:

(*) Ակնարկութիւն կ. Պոլսոյ Ազգային Հիւսնութեանցի յիմարանցին:

Բ.

Ամուսնութեան համար ոմանք
Կունենան շատ հոգ ու վարանք.
Ոբովիետեւ զաւակներու
... թեռէն կ'ուզեն փախչիլ հեռու:

Ամուսնութեամբ՝ սակայն՝ ոմանք
Գունել կարծեն զաւակի... հանք.
Չունին ուրիշ հոգ, մտմոռնէ,
Այլ... «անեցէք, բազմացարուն»:

Ամուսնութիւնն՝ ուրիշներ ալ՝
Նըկասումով մը շատ սըխալ՝
Կը կարծեն լոկ տրոխի, հեշտանք,
Կամ կիրքերու կոյր մէկ պաշտանիք:

Ամուսնութիւնն կարծողներ կան
Կանխահոգակ միջոց միայն.
Որ ծերութեան երբ օրեր գան՝
Զըլլան... մինակ, անօգնական:

Ամուսնութեան այսօրինակ
Շարժանիթներ խեղճուկըրակ՝
Ո՛չ շխակ են, ո՛չ ալ խոհեմ,
Իմ կարծիքս ալ ձեզի ըսե՞մ:

Ամուսնութիւնն է սիրափ կեանք,
Թէ՛ վիշտ ունի, թէ՛ ալ՝ բերկրանք.
Ունի պարտեր, նաև վայելք,
Ու երբեք չէ գործ մը... անխելք:

Ամուսնացէ՛ք դուք ո՛վ կէսեր,
Ես երջանիկ կէս չեմ տեսեր.
Ամուսնութեամբ կ'ըլլաք լըման,
Զաւակն ալ... շահ ձեր միացւան:

ԿԻՆ ՄԸ

Ա.

Կին մը ունիս երք կռուասէր,
Որ ողբքանիք, խօսի չի լրսեր,
Քեզ կը հիւծէ սպառլսպուռ,
Իմէ կը նարդի իբրեւ... ճըպուռ:

Կին մը ունիս երբոր շընայլ,
Որ կը սիրէ փուն ցոյց ու փայլ,
Երջանկութիւնդ շատ չի տեւեր,
Փախիր գոմէ մինչեւ... բեւեն:

Կին մ'երք ունիս թերեսօլիկ,
Եւ կիրքերուն ձեռք խաղալիկ,
Կեանքն իր կ'ըլլայ յիմար յորձանիք,
Ու ժուկիդ ալ քեզ՝ խոշոր... փորձանիք:

Կին մը ունիս երք շաղակրաս,
Որ չի լրսեր խօսի ու խըրաս,
Երք չես ուզեր տունըդ քողով՝
Պէտք է ըլլաս կամաւոր... խուլ:

Կին մը ունիս երբոր պշրուտ՝
Հանգոյց մըն է ան շատ կնիռոս,
Երէ լուծել զայն չես կրմար՝
Դուն... կը լուծուիս, չի կա՛յ հընար:

Կին մը ունիս երք զըդային՝
Թո՞ղ նախանձով քեզ չի նային.
Կին մ'այդպիսի դժուարահան՝
Է՛հ, չէ արդէն թերեւ մէկ... խաչ:

Կին մը ունիս երք անպարկեշտ՝
Երջանկութեան տուր հըրածեշտ,
Այդպիսի կին մըն է վաս իժ,
Ու անկէ մեծ չըլլար... պատիժ:

Բ.

Կին մը ունիս երէ հըլու,
Ա'լ բան չունիս հոգ ընելու.
Տակն ու վըրայ ըլլայ աշխարհ
Ամենեւին... տասինց չես տար:

Կին մը ունիս երք տնտեսող,
Ունիս աղքիւր մ'ոսկի հոսող,
Աղքատութիւնն ա'լ պաղերեսն՝
Չի նայիր իսկ քու դուռէդ ներս:

Կին մը ունիս երք լրջամիտ,
Մինչեւ անգամ քու թշնամիդ
Կին մ'այդպիսի յարգէ պիտի,
Թէ նախանձէն նոյնիսկ... նարի:

Կին մ'երք ունիս սակաւարան՝
Կեանքի նամբէդ յար, անխափան
Առաջ քալէ՛ սիրտով թերեւ,
Տունդ չի մտներ կըռիւի... դեւ:

Կին մը ունիս երք պարզասէր,
Որ նորոյքի շառներ դասեր,
Երբե՛ք պիտի չըլլաս տընանկ,
Մինչեւ անգամ ըլլաս... սընանկ:

Կին մը ունիս երք ժիր, առողջ,
Որ արքուն է, եռանդ ամբողջ,
Կին մ'այդպիսի օընո՛րիք յաւէտ,
Հոսուրտա՛ զերդ... վարդ հոտաւէտ:

Կին մ'երք ունիս պարկեշտասուն,
Կին մը պարծանիք կընոջ դասուն.
Բախտն երդիքիդ ունիս ներքեւ,
Քեզ է զարկեր... էն մեծ պարզեւ:

ԿՆԻԿ ԿԱՅ, ԿՆԻԿ ԱԼ ԿԱՅ

Ա.

Կնիկ կայ որ մարդուն
Կը բերէ մեծ բախտ,
Կնիկ կայ որ զլխուն
Կ'իջնէ իբրեւ . . . լախտ :
Կնիկ կայ որ էրկան
Կուտայ լսանդ, ոգի,
Կնիկ կայ որ միշտ զայն
Կը խոքէ . . . մեղքի :
Կնիկ կայ որ նեղսիրտ
Այրն իսկ կ'ընէ հան,
Կնիկ կայ որ տանող
Մարդուն իսկ է . . . լսաչ :
Կնիկ կայ որ իր տուն
Միւսուն կ'ընէ դրբախտ,
Կնիկ կայ որ իր տուն
Կը բերէ . . . ժանտախտ :
Կնիկ կայ որ իր ձեռք
Կեանէ սփուէ իր շուրջ,
Կնիկ կայ որուն ձեռք
Կերպասն իսկ է . . . քուրջ :
Կնիկ կայ որ սիրող
Մ'է անհաւասար .
Կնիկ կայ որ պաշտող
Սիրտն իսկ կ'ընէ . . . սառ :
Կնիկ կայ որ կեանքին
Համն իսկ է ու աղ,
Կնիկ կայ որ կեանքին
Լեղին է, աւա՛ղ . . . :

Բ.

Կնիկ կայ ժրագլուխ՝
Իր էրկան պըսակ,
Կնիկ կայ որ փորձանք
Է բազմատեսակ :

Կնիկ կայ տընաշէն,
Բարի, անձնըւէր .
Կնիկ կայ դէզ, յիմար
Նախ . . . տընաւէր :

Կնիկ կայ միամիտ
Իբրեւ աղաւնի ,
Կնիկ կայ որ . . . օձի
Նըման խելք ունի :

Կնիկ կայ խօսք գիտցող
Ու սակաւաբան,
Կնիկ կայ շատախօս .
. . . Անտանելի՛ քան :

Կնիկ կայ հեզ, խոնարի
Գառնուկի նըման .
Կնիկ կայ կատաղի
Իբր անզուսպ . . . զազան :

Կնիկ կայ շատ պարկեշտ
Ինի իր պատւին տէր .
Կնիկ կայ որ . . . լսպնիլ
Անզամ չի գիտեր :

Կնիկ կայ պաշտելի՛
Իբրեւ երբեշտակ .
Կնիկ կայ որ եօթն հեղ
Անցնի . . . գետնին տակ :

ԷՐԻԿ ԿԱՅ, ԷՐԻԿ ԱԼ ԿԱՅ

Ա.

Էրիկ կայ գառի
Ունի վարդ ու բարդ .
Էրիկ ալ կայ որ
է զերդ ժացախ... բարկ :
Էրիկ կայ աղմիւ
Խորհող ամէն բան ,
Էրիկ կայ որ տան
Մոոցած է... նամքան :
Էրիկ կայ խոհեմ ,
Նաեւ իմաստուն ,
Էրիկ կայ ձեռքով
Կործանող իր տուն :
Էրիկ կայ պարկեսու ,
Նըւիրուած իր տան .
Էրիկ ալ կայ որ
Տան մէջ է... սատան :
Էրիկ կայ բանուկ
Խըրեւ մեքենայ ,
Էրիկ ալ կայ որ
Միշտ... կը ժնանայ :
Էրիկ կայ վերան
Կիթն իր գուրգուրայ .
Էրիկ ալ կայ որ
Զարժեր... մէկ փարայ :
Էրիկ կայ որ ի՞նչ
Էրիկ է տիպար .
Էրիկ կայ գլխուն
Հանդիպի... տապար :

Բ.

Էրիկ կայ զիտէ
Կնկան սիրտ գրաւել .
Էրիկ ալ կայ որ
է... բակի աւել :
Էրիկ կայ կնկան
Վ'ըլլայ ժահանայ ,
Էրիկ կայ կնկան
Վ'ըլլայ... սատանայ :
Էրիկ կայ կնկան
Փառքն է ու պարծանք ,
Էրիկ կայ կնկան
Գլխուն է... փորձանք :
Էրիկ կայ կնկան
Տէր ու պաշտպան է .
Էրիկ կայ որ զայն
Գլխէ... կը հանէ :
Էրիկ կայ կնկան
Վ'ըրայ թագաւոր ,
Էրիկ կայ մէջը
Հոգի չի կայ որ... :
Էրիկ կայ կինն իր
Հոտուրտող զերդ վարդ ,
Էրիկ կայ որ զայն
Զարժեր կոչել... մարդ :
Էրիկ կայ կինն իր
Պաշտող կաթոգին ,
Էրիկ ալ կայ որ
Թո՛ղ ելլէ... հոգին :

Ա Ղ Զ Ի Կ

Աղջիկը՝ պըտուղ, իսկ ծառն է մայրը,
Դուն անոր համար՝
Փուն հարցուսփորձին շես գտներ ծայրը,
Նախ հարցուր իր մայր։

Աղջիկ զաւակը տունկ մըն է փափուկ,
Կարօս խընամֆի,
Յանախ երբ հանուի իր տունէն տաքուկ՝
Մեղք որ... կը ցամֆի։

Աղջիկ ունենալ ցաւ ունենալ է,
Կ'ըսեն ռատ մայրեր,
Սակայն այդ ցաւը յանախ իրենցմէ
Ուրիշն է... այրեր։

Աղջկան մը համար պատրաստել կրնան
Օժիս մը ընտիր.
Առողջ կրթուրին մը տալն է սակայն՝
Դժուարին խնդիր։

Աղջիկ մը համեստ, ուսեալ, գեղանի
Եւ... հարուստ նոյնինան,
Համեղ կարկանդակ մ'է ախորժելի,
Շերտ մ'ալ... սեր վըրան։

Աղջկան մը սիրաը կրպարւած դուռ մ'է,
Եւ ո'չ աւելի.
Ցիմար մը չէ՞ ան որ հոն կը դիմէ՝
Չառած... բանալի։

«Աղջիկ ժեզ կ'ըսեմ, հարսնուկ դուն լըսէ»,
Այս կերպով երրոր
Մեզ կը խըրասնեմ՝ լըսենք, անվնա՞ս է.
Զի ցաւի մեր... փոր։

Տ Ն Ա Շ Ո

Տըդա՞ս, նայէ որ ձեռքը չի խորես
Ամէն քարի տակ,
Մէկէն օձ կ'ելլէ, միւսէն՝ կարին, տե՛ս,
Խօսքը չէ... կատակ։

Տըդա՞ս, քայլերուդ եղիր ուշադիր,
Տես ուր կը կոխես,
Ան՝ որ իր ոսքերն ուղղել չաշխատիր՝
Կ'իյնայ... կոյրի պէս։

Տըդա՞ս, երեսիդ ամէն խնդացող
Քեզ քարեկամ չէ,
Ոչ ալ ոսխոդ է ամէն հարուածող,
Խելքը... տուն կանչէ։

Տըդա՞ս, կիրքերը սանձել մի՛ մոռնար՝
Որ չիշխնեն վըրադ.
Զանոնիք ըրէ ժեզ ծառաներ խոնարի,
Ո՛չ տէր ապիրատ։

Տըդա՞ս, մանաւանդ, փախի՛ր անպարկեշտ
Կընոց քեւերէն.
Հոն ժեզ կըսպասէ մա՛հ անհրաժեշտ,
Անոնիք... օձեր են։

Տըդա՞ս, սորվելիի շատ բաներ ունիս,
Սորվէ՛ շարունակ.
Թափած ջանքիդ չափ արդիւնիք կ'ընդունիս,
Կ'ըլլաս ընդունակ։

Տըդա՞ս, նայէ որ չանգոսնես ընաւ
Խորհուրդ ու խըրատ.
Երբ խուրի զարնես դուն ժու կեանքիդ նաւ՝
Կը ցաւի՛մ վըրադ...։

ՍԻՐԷ'

Սիրէ՛ խըրատ . իմաստուն է
Ան որ խըրատ մարդկ կ'ընէ .
Խօսի չի լըսող մարդք ապուշ՝
Կը գղջայ՝ բայց մե՛ղք որ . . . շատ ուշ :
Սիրէ՛ կեանքը . մարդ մ'իր կեանքին
Ի՞նք է ուրուղ արժեք մ'անգին .
Բուն կեանքն ապրող մարդ շատ ֆիշ է .
Ամէն փայլուն բան ուկի չէ :

Սիրէ՛ գործը . աշխատողը
Ուկի կ'ընէ դպած հողը .
Խսկ դանդաղկոտ ծոյլն անամօք
Մինչեւ իր՝կուն կը կրտէ . . . օդ :
Սիրէ՛ ուսում . եղի՛ր արքուն ,
Դրաքոց մըն է կեանքը մարդուն .
Երբ չես սորված կեանքէն բռ դաս՝
Տըգէտ եկար . . . յիմար կ'երքաս :

Սիրէ՛ պատիւ . բարի անուն
Սիրելի է միշտ ամէնուն .
Անդարման չէ ո՛չ մէկ կորուստ՝
Երէ պատուվ բլլաս . . . հարուստ :
Սիրէ՛ բարիք . բրէ՛ բարիք .
Թէեւ փոխան զունես չարիք ,
Աղամանդը անարժեք չէ ,
Մինչեւ խսկ երբ . . . ցելսի մէջ է :

Սիրէ՛ մարդը . մարդիկ բոլոր ,
Որդիներ չե՞ն մէկ հօր , մէկ մօք .
Բայց , մե՛ղք . երբեմն մէջն խսկ մէկ տան ,
Մէկն իրեշտակ է , միւսը . . . սստան :

ԱՏԷ'

Ատէ՛ սաղբանիք . չար խորհուրդներ
Կործանումի ֆեզ կը տանին .
Երբ խարելու խիլն չես ըներ՝
Վատ ծընունին ես . . . չար սատանին :

Ատէ՛ մեղքը , որ անպատճառ
Կը յըդանայ , մահ կը ծնի ,
Օճն համբուրող մարդը յիմար ,
Ինք կըստանայ համբոյր . . . քոյնի :

Ատէ՛ ծուլանիք . ծոյլին համար
Միշտ կանուխ է , դեռ առիք կայ .
Բայց շարունակ չըլլար ամառ ,
Շուտով սովի ձըմեռ կուգայ :

Ատէ՛ մութը տրգիտուրեան ,
Գիտուրիւնն է լոյսը միտքին .
Մութը բալող մարդիկ՝ սակայն ,
Կը խաւարեն իրենց հոգին :

Ատէ՛ գործերն անպատուարեր ,
Պատուառը կեանքն է յաղթանակ ,
Երբ պատիւիդ ես անտարբեր՝
Մարդ չես կոչուիր , այլ . . . աւանակ :

Ատէ՛ չարիք . ֆեզ չեն սիրեր
Երբ բլլաս մարդ մը չարամիտ ,
Միշտ կը տենչան՝ դիրքէդ երեր՝
Թաւալգըլոր . . . կործանումիդ :

Ատէ՛ կիրքը , փալխի՛ր անկէ .
Ան մոլուցք մ'է չարանըօան .
Թէ ոչ մարդիկ կ'ըսեն . Անկ է
Սատակումը կատաղի . . . շան :

ՅՈՒՍԱ'

Յուսա', ո'վ սիրտ, ամէն օր,
Տածէ՛ յոյսեր նորանոր.
Սորվէ՛ թէ յոյս այս կեանքին
Մէկ մեծ պարզեւ է անգին:

Յուսա', բայց ո'չ չափազանց.
Ու տեսչերուդ միւսու դիր սանձ.
Երբոր բլլաս յուսախար'
Կը ժալես բայց... առխարխափ:

Յուսա', սակայն մի՛ մոռնար
Գործել, ըլլալ ջանահնար.
Երբոր ապրիս լոկ յոյսով'
Կը մընայ ֆեզ... կըլել հով:

Յուսա' պէտքերդ քու անձէդ.
Լուրազ չուտես' կ'ուտես... ձէք.
Պանիր նարէ՛ քու հացին.
Միշտ գըքոս չէ... դըրացին:

Յուսա' որ վաղն այսօրէդ
Լաւ պիտ' ըլլայ... ֆիշ մը գէք.
Բայց այս օրդեդ երբ մոռնաս'
Զես մընար վաղն անվընաս:

Յուսա' որչափ որ ողջ ես.
Երբ ա'լ յուսալ կարող չես'
Միրուդ արդէ՛ն կը սառի.
Կեանքն ալ մէջրդ կը մարի:

Յուսա', ո'վ սիրտ, ամէն օր
Մէջդ արծարծին յոյսեր նոր.
Անյոյս կեանքն է մըքագին,
Յոյսն է արեւ մեր կեանքին:

ՄԻ՛ ՅՈՒՍԱՐ

Մի՛ յուսար որ ամէն օր
Շատ բարիքներ, բիւր շընորի
Ծրջապատեն պիտի ֆեզ,
Դուն ալ պէտք է որ... ցատկես:

Մի՛ յուսար որ ամէն ջանք
Կը պըսակուի անզրկանք.
Կրնաս յոգնիլ ու տատի
Ու լոկ օդին աշխատիլ:

Մի՛ յուսար որ ամէն ոք
Քեզի համար կ'ընէ հոզ.
Դուն գտիր քու գլխուդ նար,
Որ չի զդաս չարաչար:

Մի՛ յուսար որ բարեկամ
Կը գտնես շուրջդ շատ անգամ.
Նախանձորդներդ ոչ սակաւ
Ծուռ կը նային ֆեզ տակաւ:

Մի՛ յուսար որ առխարիի
Մէջ ամէն մարդ է բարի.
Կան չարեր ալ որ կրնան
Խարել նոյնիսկ... սատանան:

Մի՛ յուսար որ անվարան'
Պիտի մարդիկ արտորան
Գընահատել քու գործեր.
Այդ՝ դիւրին բան մի՛ կարծեր:

Մի՛ յուսար, ո'չ, մի՛ յուսար,
Ամէն տեսչիդ հաւասար
Ցագուրդ չի կայ անպայման,
Կ'ըդաս մինչեւ... գերեզման:

ՀԱԻՍԱՎ

Հաւատա՛ որ խաղ չէ աշխարհ
Եւ ոչ ալ կեսնեն անհամ կատակ .
Վիթակը քու կ'ըլլայ դժուար՝
Երբ ապրելու չըլլաս ատակ :

Հաւատա՛ որ դուն իբրեւ մարդ՝
Կոչում մ'ունիս, ու յատուկ դեր .
Կեսներդ ապրէ խիդնով հանդարտ,
Թո՞ղ ուզածնին ըսեն մարդեր :

Հաւատա՛ որ ունիս ուժեր,
Խմաստութեամբ զանոնիք փորձէ .
Նախ խորհողը շատ չի տուժեր,
Անգիտակ զանքն... անխելք գործ է :

Հաւատա՛ որ աշխարհի մէջ
Բարին չարք յաղքէ պիտի .
Այս՝ չի կարծես սին յոյս մը խեղն,
Մըլիթարանիք... այրած սիրտի :

Հաւատա՛ որ կանուխ կամ ուժ
Պիտի կեանիքիդ հաշիւը տաս .
Անոր համար եղի՛ր ըզգոյշ՝
Ուրկէ՞ կուգաս եւ ո՞ւր կ'երթաս :

Հաւատա՛ որ խելքը մարդուն
Չի հասկրնալ կրնայ շատ քան .
Բայց դուն պահէ՛ միտքը արքուն
Որ չըլլաս մարդ մ'անմիտ... անբան :

Հաւատա՛ որ հաւատքն արդէն
Կարողութիւն մ'է քանկազին .
Կասկածներ յար ծուլանիք կ'առքեն,
Հաւատքն ոյժ է գործի կեսնեին :

ՄԻ՛ ՀԱԻՍԱՎ

Մի՛ հաւատար կեղծաւորին
Թափած անուշ լեզուներուն .
Երբ ֆեզ որսայ դիւրին, դիւրին
Կ'ըլլայ ... զայլ մը անազորուն :

Մի՛ հաւատար պարծենկոտին ,
Որ կը ջարդէ խոշոր, խոշոր .
Ուժերն յանախ իր կըթոտին,
Զի խօսքով է ... ամենազօր :

Մի՛ հաւատար խաքերային
Հընարքներուն փուն, կցկըտուր .
Մերժէ՛ խորհուրդն իր դիւային
Առաջնորդէ զայն դէպի ... դուռ :

Մի՛ հաւատար . գործեր յիմար
Բարեյազող արդիւնիք չեն տար .
Զի հով ցանող մարդուն համար
Փոքորիկն է ... բաժին արդար :

Մի՛ հաւատար . կեանի մը մոլար՝
Երջանկութեան չառաջնորդեր .
Չար սիրտն երբեք խաղաղ չըլլար,
Կ'այրի սիրտ՝ երբ այրես սիրտեր :

Մի՛ հաւատար , մարդն անհաւատ
Բափոփանիքէ գուրկ է յաւէտ .
Կեանին իր խեղնուկ վիճակ մ'է վատ,
Ու ծով մը յար մբըրկաւէտ :

Մի՛ հաւատար երբ ֆեզ ըսեն .
«Աշխարհս է լոկ մէկ կոյր դիպուած .
Մարդիկ յիմար տրդու պէս են,
Կը բնանայ վերն ալ ... Ասոուած» :

Մ հ

Ա.

Մի՛ խառնըւիր ամէն խօսֆի ,
Խօսֆն արծար է , լըռելն՝ ոսկի .
Լեզուն՝ թէեւ անդամ փոքրիկ՝
Կը փըրցնէ մեծ . . . փոքրիկ :
Մի՛ արտօրար երբ կը գործես ,
Ամէն բան միշտ պէտք է փորձես .
Ան որ գործէ յար գահավէժ՝
Ցեսոյ խելքի կուգայ յաւէժ :
Մի՛ տրտնջար միշտ բախտին դէմ ,
Այդ՝ բաջ մարդու գործ չէ գիտեմ .
Կուգե՞ս բախտըդ ժպտեցնել ֆեզ ,
Դուն ալ յանախ պէտք է ցատիես :
Մի՛ սիրեր դուն կազ ու կըռիւ ,
Կիրքով կ'այրիս իբրեւ . . . խըռիւ .
Ան որ չար է ու կըռուազան՝
Կուտէ երբեմն ալ . . . զաւազան :
Մի՛ մըշակեր մոլուրիններ ,
Աննէֆ օձեր են բունարեր .
Երբ կը տաքնան մէջ քու զիրկին ,
Քե՞զ կը խայթեն կրկին , կրկին :
Մի՛ աշխատիր խարել մարդիկ ,
Շիտակ գործէ՝ ու հանդարտիկ .
Միշտ չեն անսար սրտախօսին ,
Ցանախ կ'իյնայ ինք մէջ . . . փոսին :
Մի՛ յոխորտար հըպարտ , հըպարտ ,
Պէտք է խոնարի ըլլայ միշտ մարդ .
Կաղնիներուն յաղթահասակ՝
Կ'իջնէ յանախ . . . կըրակ , կայծակ :

Բ .

Մի՛ բամբասեր , այդ՝ վատ սիրտի
Մոլուրին մ'է չարահընար .
Կըսպիանայ վէրքը սուրի ,
Լեզուն վէրքը չըսպիանար :
Մի՛ վըտացներ ո՛չ մէկ հոգի՝
Վարմունինով խիստ , անագորուն .
Ասեղը նախ խոքէ ֆեզի ,
Ցեսոյ . . . հերիւնն ուրիշներուն :
Մի՛ խարդախներ եւ ո՛չ մէկ բան ,
Կը կասկածին գործէդ խախուտ .
Կասկածանիքի անել նամբան
Կը տանի ֆեզ մինչ . . . նախնախուտ :
Մի՛ զըգուրիր ամէն խօսֆէ ,
Լայնկէկ բըռնէկ՝ ֆիչ մը քու սիրտ .
Երբ կը խօսին հոնկէ , հոսկէ՝
Կ'ըլլան երբեմն խօսֆեր . . . անկիրք :

Մի՛ վըհատիր երբ քու գործեր
Գէշնան երբեմն ու ձախողին ,
Այնչափ գիւրին բան մի՛ կարծեր
Յաշողուրեան դերբուկ ուղին :
Մի՛ վազվըզեր աննըպատակ ,
Ամէն բաներ կըշոէ՝ աղէկ .
Նաւահանգիստ չերպար շիտակ՝
Ալետատան նաւ մը . . . անդէկ :
Մի՛ մոռնար որ կեանին ունայն չէ ,
Թէ՛ արժէք , թէ՛ իմաստ ունի .
Տէրն առաջնորդ ֆեզի կանչէ
Ու ապրէ՝ կեանին իմաստունի :

Մի՛ մտմբտար . կեանքը մարդուն
Երազ մըն է սակայն . . . արքուն .
Ուզածիդ չափ հաշիւ ըրէ ,
Հազարին կէսն . . . հինգ հարիւր է :

Մի՛ վարանիք . երք տնտընա՞
Դիտցի՛ր թէ ռատ . . . ուշ կը մընաս .
Իելօֆն հաշիւ երք կ'ընէ դէռ՝
Անխելքն արդէն . . . գետն է անցեր :

Մի՛ ծուլանար . ամօ՛ք է քեզ
Երք չաշխատիս դու մարդու պէս .
Երք մա՛րդ ապրէ արեւին տակ ,
Երէ ոչ . . . ծով նետուէ շիտակ :

Մի՛ վըհատիք . յոյսի թեւեր
Թո՞ղ քոցընն քեզ դէպի վեր ,
Յոյսդ երք քաղես , ո՞վ ցաւազար ,
Եղար արդէն . . . տապանաքար :

Մի՛ երազեր . երազատես
Մարդիկ յանախ կ'ըլլան , զիտես ,
Անզործնական ու անհաշիւ .
Կ'ապրի՞ն , այդ իսկ զիտեն հազիւ :

Մի՛ նախանձիք . զի նախանձին
Վիշտն ու վընասն է նախ անձին .
Ազնիւ սիրուն է որ միշտ եւ յար
Կ'ուրախանայ սիրողաբար :

Մի՛ անտեսեր , ո՞վ քարեկամ ,
Խըրաս մը որ մինչեւ անզամ .
Քեզ աւելորդ կըրնայ թըւիլ ,
Կ'արժէ ան՛ք իսկ հետեւիլ :

Մի՛ ԿԱՐԺԵՐ

Մի՛ կարծեր անձդ զօրաւոր շատ՝
Փորձէ քու ոյժ՝ յետոյ պարծէ .
Ուրիշին բռունց չուտող մէկ մարդ
Իր բռունցքն . . . քար կը կարծէ :

Մի՛ կարծեր անձդ շատ մեծ քանզէտ ,
Դիտուքիւնը սահման չունի .
Իմաստակը պարծուկ , անպէտ՝
Հազիւ ունի խելք . . . քոչունի :

Մի՛ կարծեր անձդ շատ շատ բարի ,
Մարդ ենք ունինք հազար պակաս .
Երք սրբանալ շանաս կարի՝
Թերեւս փորձի միսկ չի տոկաս :

Մի՛ կարծեր քեզ միայն ժուժկալ ,
Ողջախոհ ու առաքինի ,
Մինչ փորձուքեան կարծես տոկալ՝
Բերնէդ կրնայ հոտիլ . . . զինի :

Մի՛ կարծեր թէ ինքնահաւան
Ըլլալը միշտ ապահով է ,
Երք կը կարծես անձդ անսասան՝
Կրնաս փլչիլ պղոխիլ . . . հովէ :

Մի՛ կարծեր թէ ծածկել կրնաս
Ցանցանք մը իսկ չնչին , փոքրիկ .
Մարդու մ'երք տաս ոչինչ վընաս՝
Գլուխըդ կուզայ մեծ . . . փոքրիկ :

Մի՛ կարծեր անձդ մարդ մ'եզական ,
Մաքրակենցաղ , պարտանանաչ ,
Ե՛ս , աւշարհիս մէջ ինչե՛ր կան .
Կրնայ ծոցէդ ելլել . . . քու խաչ :

ՄԻ՛ ՆԱԽԱՆՁԻՐ

Մի՛ նախանձիր դուն չարերուն,
Անոնք կրնան պահ մ'յաջողիլ .
Բայց հիմերնին է երերուն,
Օք մը կ'ըլլան... արմատախիլ :

Մի՛ նախանձիր բարիներուն,
Կրնայ ժպտիլ բախտու անոնց ալ .
Երբ ըլլաս միշտ բարի , ներհուն,
Յաջողութիւն կրնաս յուտալ :

Մի՛ նախանձիր թշնամիիդ՝
Երբոք յաղթէ պայքարին մէջ ,
Դուն եղի՛ր միշտ հաստատմիտ,
Բախտը ունի շատ... ելեւէջ :

Մի՛ նախանձիր բարեկամիդ՝
Երբ երջանիկ կեանք կը վարէ .
Ըլլաս երբոք՝ այնչափ անմիտ,
Խելքդ յիմարի խելքէն... վար է :

Մի՛ նախանձիր մեծատունին,
Որ բիւր բարիք կը վայելէ .
Հարուստներ միշտ... զոհ սիրու չունին ,
Թէեւ այդ շատ անվայել է :

Մի՛ նախանձիր մեծ մարդերու ,
Մարդ մ'որ դիրքի , պատուի հասառ .
Հարկաւ բափեց ջանքեր մ'ազդու .
Մեծ գրլուխն ալ ունի... մեծ ցաւ :

Մի՛ նախանձիր , անօգուտ է
Թունեղ յեզուն չար նախանձին ,
Նախանձու սիրտն ինքզինք կ'ուտէ .
Վընասելով յար նախ... անձին :

ՄԻ՛ ՍԽԱԼԻՐ

Մի՛ սըխալիր , արդարութիւնն
Ուշանալ կըրնայ ,
Բայց պատիժի հարուածը նոյն՝
Կուտայ անխընայ :

Մի՛ սըխալիր խորիելով որ՝
Խիղն , օրէնք սուտ են .
Երբ այդ խորիին մարդիկ բոլոր՝
Մէկզմէկ... կ'ուտեն :

Մի՛ սըխալիր , գուր , գորով , սէր
Ոչինչ քաներ չեն .
Երբ դուն չունիս՝ մի՛ ըսպասեր
Քեզ բաժին մէջէն :

Մի՛ սըխալիր . ի՛նչ որ ցանես
Զայն հնանես պիտի ,
Երբ բոյն ժանդես , տուն կործանես՝
Բոյնիդ ալ կը խախտի :

Մի՛ սըխալիր , դիւրին գործ չէ
Աշխարհը խարել .
Գործըդ աշխարհ կեղծ կը կոչէ ,
Խօսքդ ալ... առասպել :

Մի՛ սըխալիր , երբ խախուտ է
Հիմք բու կեանքին ,
Զես յաջողիր , անօգուտ է ,
Մե՛ղք աշխատանքին :

Մի՛ սըխալիր՝ ոքչափ որ ալ
Սըխալական ենք .
Կրնան մարդիկ երեսդ պոռալ .
«Ո՛վ խարերայ նենց» :

ԵՐԱՆԻՇ ՔԵԶ

Երանի՛ ֆեզ, ունիս երէ
Համբերութեան մեծկակ պաւար·
Համբերողը միայն զիտէ
Շատ չարերու ազդեցիկ նար:

Երանի՛ ֆեզ, երէ զիտես
Աշխատութեան արժեքն ու յարզ·
Աշխատողին ժիր, կանխատես·
Մառանն երբեք չըլլար դատարկ:

Երանի՛ ֆեզ, երբ ժուժկալ ես,
Ու կիրքերուդ դընող սահման·
Երբ կեանքի մէջ զգոյշ բալես·
Մի՛ ունենար վախ... կործանման:

Երանի՛ ֆեզ երբ քու ուժեր
Կը զործածես իմաստնաբար,
Գործ զիտցողը բնա՛ւ չի տուժեր,
Ոտքերուն տակ չի զար... փապար:

Երանի՛ ֆեզ, երբոր զիտես
Քեզ բարեկամ ընել շատեր.
Վիճակը չեն ըներ անտես
Ու չարաչար ֆեզ չեն դատեր:

Երանի՛ ֆեզ, երէ կրցար
Հասկըցուիլ ու հասկըցնել,
Այդ՝ իսկապէս զործ մ'է դժուար.
Կեանքի ուղիդ ա'լ չէ անել:

Երանի՛ ֆեզ, կրցար երէ՝
Արժեցընել կեանքդ անցաւոր.
Մեռնիս երբաս իսկ, ո՞վ զիտէ,
Կրնան հանել ֆեզ... յանցաւոր:

ՎԱՅ ՔԵԶ

Վայ ֆեզ, ո՞վ ազգ, որ վըրադ
Անարժաններ կը տիրեն,
Կը ցեխոտի անարատ
Պատիւդ նորէն ու նորէն:

Վայ ֆեզ, աշխարհ, որ քու մէջ
Արդարութիւնն է մեռեր.
Մօս է եւ քու մահդ ու վերջ,
Ա'լ չես ապրիր շատ օրեր:

Վայ ֆեզ, երկիր, որ քու հող
Զի վարձատեր քրտինքներ.
Մէջդ ամէն բան է ձախող,
Երշամկութիւն չես զսներ:

Վայ ֆեզ, քաղաք, քիւր վայ ֆեզ,
Որ քազաւորդ է մանուկ,
Սղկտներու մէջ պէս պէս
Բախտորդ կ'ըլլայ շատ բախուկ:

Վայ ֆեզ, ո՞վ տուն, որ մոլի
Հայր մը ունիս անարժան,
Ամէն անդամդ կը մոլի
Արարքներով դրուժան:

Վայ ֆեզ, զըլուխ, ոտքերդ երբ
Կը մոլորին ծուռ համբայ,
Զարի քններով բազմակիերպ
Կը հարուածուիս անլընայ:

Վայ ֆեզ, ամաս, երբ մէկ մ'իյնաս,
Ելեկը շատ դիւրին չէ.
Եյնալ՝ մընալ անվընաս՝
Չըլլար... յոել վըլդ տուն կանչէ:

ԵՐԵՒ Կ'ՈՒԶԵՍ

Ա.

Երեւ կ'ուզես որ քու կեանքին
Օրեր մութի մէջ չի յանգին՝
Զրւարք եղիք ամէն ատեն,
Թէ՛ սիրեն ֆեզ եւ թէ՛... ատեն:

Երեւ կ'ուզես որ այս աշխարհ
Չի զաս, չերթաս իբրեւ... ոչխար.
Աչքերդ բաց, խելքդ զործածէ՛,
Խելօն այսպէս յար զործած է:

Երեւ կ'ուզես որ ֆեզ յարզեն,
Գոհ մնան քու վարքուրարքէն,
Անկեղծ եղի՛ր, ապրէ՛ ժիտակ,
Մի՛ ունենար կեանք մը... պիտակ:

Երեւ կ'ուզես ըլլալ յաջող
Եւ չունենալ ֆեզ դէմ... հաշող,
Գուն ո՛չ մէկուն մի՛ նետեր բար.
Ու կարն նամբադ ըրէ՛ երկար:

Երեւ կ'ուզես որ երջանիկ
Ապրիս, երգես գերդ... դեղձանիկ,
Գոհսիրու ծամէ՛ քու չոր պատառ,
Հարուստին դուռ... մի՛ հոսուրտար:

Երեւ կ'ուզես որ ֆեզ սիրեն՝
Մի՛, մի՛ բոշիք երբե՛ք վերէն.
Ազմուկ հանէ պարապ տակառ.
Պարծենալը չէ օգտակար:

Երեւ կ'ուզես, ո՛վ ընթերցող,
Ազատել զիս հոգէս կրծող՝
Խնդրեմ հանէ Քառեակներուս,
Սա նորաբուխու... վառեակներուս:

Բ.

Երեւ կ'ուզես որ քու զըլուխ
Բնա՛ւ չի ցաւի ուս կամ կանուխ.
Մի՛ խառնքւիր ամէն զործի,
Շուտ կը զոշաս, կուզաս դարձի:

Երեւ կ'ուզես որ զործնական
Ըլլայ քու կեանք՝ ո՛չ թէ ունայն,
Շուտի ետեւ բնա՛ւ մի՛ վազեր.
Արքուն ատենդ... մի՛ երազեր:

Երեւ կ'ուզես խիդենվ հանդարտ
Կեանք մը ապրիլ ուրախ, զըւարք,
Զարութենէ զգուշացի՛ր
Զըւարք չըլլար կեանք մը բասիր:

Երեւ կ'ուզես որ ֆեզ մարդիկ
Զըգեն խաղաղ ու հանդարտիկ.
Գուն նեղութիւն անոնց մի՛ տար,
Խաղաղ խիդեն բնա՛ւ չի խիթար:

Երեւ կ'ուզես զըրաւել դիրք՝
Զանա՛ ցուցնել տաղանդ ու ձիրք.
Շատ յարգ չեն տար անտաշ վայտի,
Պղպջակն ալ տուտ... կը պայրի:

Երեւ կ'ուզես ըլլալ հարուստ
Պահէ՛ տասնոցդ իսկ անկորուստ.
Մի՛ շրոայլեր զեղիս, համարձակ,
Գանձ չունենար քըսակ մը... ծակ:

Երեւ կ'ուզես որ զերդ բատրուկ՝
Զապրիս կեանք մը անարգ, խեղճուկ,
Քա՛ջ եղիք միշտ, ուժիդ գիտակ,
Որ բնա՛ւ չերթաս դուն... ոտքի տակ:

ԵԹԻ ԸԼԼԱՍ

Ա.

Երէ ըլլաս խրնայասէր՝
Քեզ կըծծի կ'ըսեն.
Ազնըութեան տալով դասէր՝
Կ'ուտեն քու... միսէն :

Երէ ըլլաս տրող առատ,
Օզնող ամէնուն,
Քեզ կը քրսեն նորէն արատ,
Շոայլ է քու անուն :

Երէ ըլլաս քաղաքավար
Ու փափկանըկատ,
Քեզ կ'անուանեն՝ դժբախտաբար՝
... կեղծաւոր մը վատ :

Երէ ըլլաս փեհանձն, անկեղծ՝
Կ'ըսեն՝ կոշտ, հրպարտ,
Ու դատելով պատիւդ անեղծ՝
Չեն հաներ... անպարտ :

Երէ ըլլաս հաստատամիտ
Մարդ մը կամքի տէր,
Կ'ըսեն, յաման մարդ մ'է կոպիս,
... ձըկիլ չի գիտեր :

Երէ ըլլաս դիրահաւան
Յարմարող, նըկուն,
Քեզ զետնանիւծ անուն կուտան,
Կ'ըսեն, չունի... զոյն :

Երէ կենաս ընել մըտիկ
Շուրջըդ խօսուպծներ,
Գիտցիր, շատ բան կ'ըսեն մարդիկ,
Մայրը... չես գտներ :

Բ.

Երէ ըլլաս քաջ, անվեհեր,
Գործունեայ սէկ մարդ,
Կ'ըսեն յանդուզն է, անհամբեր,
Զի կենար... հանդարտ :

Երէ ըլլաս զգուշաւոր,
Փախչող շըշուկէն,
Կ'ըսեն, վախկոտ մարդ մըն է որ,
Կը սոսկայ... շուֆէն :

Երէ ըլլաս ուրախ, զրւարք,
Կեանիոս գերդ քոչնիկ,
Քեզ կը կոչեն մարդ մ'անհանդարտ
Ու... քերեւոլիկ :

Երէ ըլլաս լուրջ՝ եւ բարեուլ
Պահպանողական,
Կ'ըսեն. պաղ մարդ մ'է, որուն քով
Կեանի ու խանդ չի կան :

Երէ ըլլաս ազնիւ, զըբուտ՝
Քեզի կը նային
Իրբեւ մէկը փափուկ, կըբուտ
Նաեւ... ջըդային :

Երէ ըլլաս պատուախընդիք,
Անաշառ, շիտակ,
Կ'ըսեն. դէզ մարդ մ'է անընտիք,
Ա'յս է քու պիտակ :

Երէ կ'ուզես ապրիլ՝ սակայն՝
Կեանի մը օգտակար,
Մտիկ ըրէ քու խիդնիդ ճայն,
Ա'լ բան մի՛ հոգար :

ԺԱՄԱՆԱԿԸ

Ժամանակը, ովկիա՞ն անհուն,
Կուլ տայ հետքեր մեր ամէնուն.
Մինչ մենք՝ մէծ-սղափս՝ իբր խաղալիկ՝
Ծովափ հստած... համբենք ալիք։
Ժամանակը կ'անցնի արագ՝
Որչափ հաշուես երկար, բարակ։
Անցնող քանիք կ'ըլլան անուշ՝
Զի մոռնանք թէ յանախ շատ... ուշ։
Ժամանակը իր ծոցին մէջ
Անակընկալ ունի անվերջ,
Երբեմն անուշ, հանյալի.
Ույց երբեմն ալ քիչ մը... անիի։
Ժամանակը շատ ցաւերու
Կ'ըլլայ յանախ դարման մ'ազդու.
Արդեօֆ պիտի չըլլա՞ր աղէկ
Որ... չըլլար ցաւ սրտակեղեք։
Ժամանակը, ժամանակը,
Միշտ անո՞րն է յաղթ անակը։
Յաղթ բւելէ չենք յոգնիր՝ բայց՝
Ախորժակն է ուտելով... բաց։
Ժամանակը դրա՞մ է, իրա՞ւ,
Երբ գիտնաս գայն գործածել լաւ։
Ան որ պարագ ժամ ունի շատ՝
Կ'ըլլայ միտքավ, խակով... աղքատ։
«Ժամանակ»ն^(*) ալ Քասիմահնար,
Որ միւտ... կ'անցնի, չի ծերանար,
Իբրև դրամ արժէք ունի^o,
Հարցուցէք Ս. Գօշունեանի։

(*) Ակնարկութիւն Կ. Պոլսոյ «Ժամանակ» օրաբերքին, որ վերջերս նորէն կը շարունակուի իրատակուիլ իբրև իրիկուան օրաբերք։

ԺԱՄԱՆԱԿ ԿԱՅ

Ժամանակ կայ ամէն բանի.
Խմաստունին ա՛յշէ վընիու.
Անժամանակ գործեր քանի՛
Կ'առքեն աղէտ, ծընին կըննիու։
Ժամանակ կայ խօսք խօսելու,
Եւ լըսելու կայ ժամանակ.
Երբ մէկն յօժար չէ լըսելու։
Շատ շուտ կ'ըլլայ ծաղը ու ծանակ։
Ժամանակ կայ ուրախութեան,
Տըխրութեան ալ ժամանակ կայ,
Պատշաճութիւն, չափ ու սահման
Զի գիտցողը շուտ կը զրդայ։
Ժամանակ կայ գործի, ջանեֆի,
Ժամանակ կայ եւ հանգիստի.
Չըլլայ փոխես ջանեֆի... տանջանեֆի,
Հանգիստի ընես... ժամ սրնոտի։
Ժամանակ կայ երգ ու պարի,
Ժամանակ կայ լուրջ մըտածման.
Հանյեք փնտուելն յար՝ չէ՛ բարի,
Մըտածումն ալ ունի սահման։
Ժամանակ կայ խաղաղութեան,
Պատերազմի ժամանակ կայ.
Կըռուներն ա՛լ են բաւական,
Խաղաղութիւնն մեզ բող շուտ գայ։
Ժամանակ կայ ամէն բանի,
Անժամանակ բաներն ամէն,
Ի՞նչ ըսեմ... բող Գրողը տանի,
Եւ բոլորն ալ... մէկ անգամէն։

ԶԱՐԺԵՐ

Զարժեր ոչինչ շահու համար

Սիրտը կոտրել ասոր, անոր.

Շահրդ կ'ըլլայ մեծ, անհամար՝

Սիրտեր շահիս երբ նորամոր :

Զարժեր պաշտել դըրամն ու շահ.

Ո՞վ տենչերուն յագուրդ գտաւ.

Ի՞նչ կը տանինիս երբ հասնի մահ.

— Հազիւ թէ... հիմու կանգուն կրտաւ :

Զարժեր ի զուր հատցընել սիրտ

Յանախ ոչինչ քանի համար.

Հոգերու հետ քիչ մ'եղիք քիրտ,

Տափի, պաղի կ'ըլլաս յարմար :

Զարժեր հայցել սէր, գրքուրին՝

Հո՞ն՝ ուր սիրտեր կարծր են զերդ քար.

Մի՛ յայտներ քու անօթուրին՝

Հո՞ն՝ ուր փորբդ չի կշտանար :

Զարժեր փորձել կրկին, կրկին՝

Զայն որ արդէն փորձրւած է.

Պիտի փորձել ելեր ո՞ր կին

Թէ ախաղաղն... հաւկիք կ'ածէ՞ :

Զարժեր երբեք զոռոզանալ,

Մորուրին մ'է այդ շատ անարգ.

Երբ կը ջանաս կոկոզանալ՝

Շուտ կը սմբիս զերդ... սիրամարգ :

Զարժեր դիզել հարստուրին՝

Երբ որդի մը ունիս յիմար.

Ինչպէս պէտք չէ ժառանգուրին,

Խելացի մէկ զաւկի համար :

Կ'ԱՐԺԵՐ

Կ'արժէ խնդալ լիահազազ.

Ծիծաղն է դէղ ամենաբռյժ.

Ան կը բանայ քու... ախորժակ,

Տառը մարդու կ'ունենաս... ոյժ :

Կ'արժէ առողջ մարմնի համար

Ընել ամէն զրհողութիւն.

Մարմնին ըլլայ երբ ցաւազար՝

Երջանիկ չենք ո՛չ ես, ո՛չ դուն :

Կ'արժէ ապրիլ այս կեանքն ալ մեր,

Հոգ չէ ըլլայ ան անցաւոր.

Յանախ տարի կ'արժեն ժամեր,

Զանոնք վատնողն է յանցաւոր :

Կ'արժէ վըսեմ նըպատակներ

Հետապնդել եռանդազին,

Ու համբերել բոլորանուէր՝

Մեր այս կեանքին պաղին, տաքին :

Կ'արժէ սիրող սիրտի մ'համար

Եօքն աշխարհներ քալես, յոզնիս,

Հոգ չէ կոչեն իսկ քեզ... յիմար.

Շատ ուժեղ է սիրոյ մազնիս :

Կ'արժէ սորվիլ իմաստուրեան

Խրատներն ոսկի, անգին դասեր.

Ո՛րքան սորվիս՝ չէ բաւական,

Ամենազէտ եմ՝ մի՛ ըսեր :

Կ'արժէ լըսել այս խօսերս ալ,

Հոգ չէ... մօրու իսկ չունենամ.

Մարդու գործ է խօսի անսալ.

Խըրատ լըսէ՛ յօժարակամ :

ՊԷՏՔ Է

Պէտք է ըլլալ նարավիկ, նըկուն.
Յարմարող կարի,
Ան՝ որ իմքզինք կարծէ տոկուն,
Յահայս . . . կը կոտրի:

Պէտք է ըլլալ միշտ աչալուրջ
Մէջ ամէն բանի,
Ապուշ, ապուշ դիտել իր շուրջ՝
Անկ է . . . անբանի:

Պէտք է ընտրել մէ՛կ նըլպատակ.
Զայն հետապրնդել.
Միշտ քարքափող մարդն անատակ՝
Գործի՛ չէ ընտել:

Պէտք է զանալ երբ առիթ կայ,
Կրնանք մընալ ուշ.
Ըսպասել որ բախտն ոտքիդ գայ՝
Գործ մըն է ապուշ:

Պէտք է ըլլալ կանխահոգակ
Ու խընայասէր.
Մրջիւնին բոյն, մեղունին փերակ՝
Մեզ կուտան . . . դասեր:

Պէտք է փորձել շատ մը բաներ
Ու ընտրել բարին,
Պատեհ գործը մարդ չ'այպաներ,
Կը հաւնի լըռին:

Պէտք է մրդել կեանին պայֆար,
Կեանիք չէ՛ . . . կատակ.
Վեհերոտներ խեղն, ասիկար
Կ'երքան . . . ոտքի տակ:

ԱՐԹՆՑԻՌ

Արքընցի՛ր, ո՛վ մարդ-եղբայր,
Նայէ՛, աշխարհ կը շարժի.
Ըրէ՛ լուրջ զանք անդադար,
Ո՛չ քարքափում . . . անվարժի:

Արքընցի՛ր, ժամ է գործի,
Մի՛ կարծեր կեանիքն . . . զրօսանի.
Զի պատրաստուած դեռ փորձի՝
Կը տանի ֆեզ բուռն հոսանի:

Արքընցի՛ր, մինչ կ'ուշանաս՝
Ուրիշները կը վազեն.
Մեծ կ'ըլլայ միշտ քու վընաս՝
Զանիքներդ երբ նըւազ են:

Արքընցի՛ր, ա՛լ վերջացան
Հին օրերը ծոյլ կեանիքի.
Կա՛մ կը յոգնիս ոռհնաշան,
Կա՛մ կեանիք անյոյս կը յանգի:

Արքընցի՛ր, քուն սիրողին
Կեանիքն է գիշեր մը երկար.
Երբ շատ մընաւ անկողին,
Կ'ըլլաս մեղկ ու . . . ցաւազար:

Արքընցի՛ր, տե՛ս, ամէն մարդ
Իրարու հետ կը մրցին.
Կեանիքն է կարծես ահեղ մարտ,
Վա՛յ, կոռւելու անփորձին:

Արքընցի՛ր, ո՛վ մարդ-եղբայր,
Արքունինն է ապագան.
Երբ քընանաս յուլաբար,
Կը զղչաս վաղ, անագան:

ԶԱՆԱՌ

Զանա՛ ըլլալ քան երեւալ,
Անկեղծութեան ա՛յս է նամբան.
Կեղծիքը միւս կերպ մ'է սըլսալ,
Շատ կեանք չունի ամէն կեղծ քան:

Զանա՛ գործել քան շոշոկել,
Գործն է կուտայ արդիւնք յարմար.
Առանց զանքի արդիւնք չոկել՝
Այս՝ գաղափար մըն է յիմար:

Զանա՛ սորվիլ քան սորվեցնել,
Սորվելիք շա՛տ քան ունիս դեռ.
Անձ ուսնելու երբ չես ընտել՝
Հաւատա՛... քան մը չես զիսեր:

Զանա՛ լըռել քան թէ խօսիլ,
Շատ խօսողը շատ զիտուն չէ.
Պէտք չէ ասոր տարակուսիլ,
Ճամարտակ մարդ մը... ոչինչ է:

Զանա՛ խնայել քան թէ մըսվել,
Ծըռայլը շուտ կ'ըլլայ աղքատ.
Շատ ուտելուն վերջն է... փսխել,
Պարապ տեղը կ'ընես գաևզատ:

Զանա՛ խորհիլ քան երազել,
Որ ըլլաս մարդ մը գործնական.
Շուէի ետեւ կ'ուզե՞ս վազել...
Երազելը ա՛յս է, սակայն:

Զանա՛ կըսուիլ քան կոխսկըսուիլ.
Գոնէ ոսքի վըրայ մեռիք.
Երբ դեղեւիս, փորձես ծըռիլ՝
Կը կործանեն քեզ... անյարիք:

ՆԱՄԲԵՐԵ'

Համբերէ՛, սի՛րտ, համբերէ՛,
Մի՛ սոսկար մուը ամբերէ.
Յանախ ամպեր սեւ ու հոծ.
Շուտ կը ցըրուին հողմակոծ:

Համբերէ՛, սի՛րտ, մի՛ վախնար
Բամբասանէ՛ չարահնար.
Օր մը գոցուի պիտի ցանց
Չար բերնին դուռն... անկղզան:

Համբերէ՛, սի՛րտ, երբ չարեր
Ճամբուդ քակարդ են լարեր.
Անոնք ո՛չափ խուսափին՝
Երենք կ'իյնան մէջ... գուրին:

Համբերէ՛, սի՛րտ, մի՛ գործեր
Անխորհուրդ եւ փոյք գործեր.
Անապարողն անըզգոյշ,
Կը զդայ, մե՛ղք որ... շատ ուշ:

Համբերէ՛, սի՛րտ, շատ ու շուտ
Խօսին է յանախ ժանտաժուտ.
Խօսիք անմարս, անհատնում.
Մատնեն զբուխ մը... դրդում:

Համբերէ՛, սի՛րտ, շատ գործեր
Համբերութիւնն է լուծեր.
Քաղցու կ'ըլլայ ազոխն հում,
Թուրի տերեւն՝ ապրիշում:

Համբերէ՛, սի՛րտ, յուսափիք
Ըլլաս երբ՝ շատ չես հալիք.
Համբերութիւնն յար կեանք է.
Թէեւ շատն ալ... տանջանք է:

ԲԱՐԵԿԱՄ

Բարեկամներ բազմատեսակ
Կը պատահին ժեզ կեանքի մէջ .
Ամէնուն չի դնես նո՞յն . . . սակ ,
Կը մոլորիս ու կ'ըլլաս խեղն :

Բարեկամ կայ միշտ լաւ օրի ,
Փառքի , հացի բարեկամ լոկ .
Կայ որ առակ շահն իր կը խորհի
Եւ ուրիշ բան բնա՛ւ չըներ հոգ :

Բարեկամ մը հաւատարիմ՝
Սակայն՝ զանձ մ'է շա՛տ բանկագին .
Խորհուրդները իր մըտերիմ՝
Պլասկն ըլլան քո՞յ քու կեանքին :

Բարեկամը երբ ըլլայ չար՝
Դո՞ւն ալ կ'իյնաս մէջ փորձանիք .
Կեանքը , մե՛ղք որ , օր մ'անպատճառ
Անպատճութեամբ պիտի յանգի :

«Բարեկամը ինչ որ կրզայ՝
Լաւ բարեկամն ալ կրզայ այն .»
Գիտե՞ս , այսպէս առած մը կայ .
Որ քէեւ իին՝ նիշդ է սակայն :

Բարեկամէ երբ զուրկ մընա՞
Դիտեմ վիճակ մ'է շատ դըմուար .
Կեղծը՝ սակայն՝ կ'առքէ վրեա՞
Ընելով ժեզ շատ , շա՛տ քշուա :

Ուստի , խորիէ՛ , ո՞վ բարեկամ ,
Երբ բարեկամ մը ժեզ կ'ընտրես .
Խըրասո յիշէ՛ ամէն անգամ ,
Որ չի զդաս . . . ապուշի պէս :

ԲԱՐԻՔ ԵՒ ԶԱՐԻՔ

Բարիք ընել մարդու գործ է .
Զարիք ընել՝ գործ տրմարդի .
Կեանքին մէջ միշտ բարիք գործէ՛ .
Ծնկերող քո՞յ միշտ ժեզ պարտի :

Բարիք ընելն է գործ դժուար ,
Զարիք ընելն է միշտ դիւրին .
Արդեօք մարդիկ ասո՞ր համար՝
Ծիտակ նամքէ շուտ . . . կը քիւրին :

Բարիք դրէ՛ սիրով մ'ազնիւ՝
Զարիք գրտնես իսկ փոխարէն՝
Կըրճայ դառնալ բախտին անիւ ,
Կ'օգործիս քու բարիքներէն :

Բարիքն ի՞նչ է՝ երբ չես գիտեր՝
Երախտազէտ մարդուն հարցուր .
Զարիք երկնող անգութ սիրտեր
Պիտի զզան վիշտին . . . սարսուռ :

Բարիքի վրա՞յ է հաստատուած
Զարիք սիրող այս չար աշխարհ .
Երբ չարիք գայ , «Աստուա՛ծ , Աստուա՛ծ» ,
Զաղաղակող մարդ չի մընար :

Բարիքին Զեռքն աստուածային
Կրնար երկինք ընել աշխարհ՝
Զարիքի երբ ա՛լ վերջ տային
Ենկած սիրտեր անապաշխար :

Բարիք գործէ , յաւէտ բարիք ,
Որ չարիքը վերճա՞յ իսպան .
Բարիքդ՝ ըլլայ իսկ . . . ապառիկ՝
Պիտի արդիւնք տայ անըսպա .

Խ Ր Ա Տ

Խըրատ տալը շատ լաւ բան է,
Բայց օրինակն է լաւագոյն.

Դործըդ է որ դուրս կը հանէ,
Նըկարազրիդ իսկական... զոյն:

Խըրատ տալը դիւրին զործ է,
Շուտ կը դառնայ լեզուն; գիտե՞ս.
Խըրատըդ նախ դուն մեզ փորձէ՞,
Ու արդիւնքն ալ նախ վըրադ տե՞ս:

Խըրատ լըսելի աղէկ բան է,
Վա՞յ, խըրատուիլ չի գիտցողին,
Զինքը ամէն մարդ կ'այպանէ,
Հետն ալ շատեր կը սրդողին:

Խըրատ լըսող եւ ո՛չ մէկ մարդ
Կ'ընէ գործեր ամխորհուրդ, չար,
Մրով խիղն ալ կ'ըլլայ հանդարտ,
Ու ըրածին վրայ չի զգչար:

Խըրատ կայ, որ կեանքի համար
Գոհարներէ բանկազին է,
Զայն չի լըսող մարդը յիմար,
Ի՞նչ որ ընէ՝ անձին կ'ընէ:

«Խըրատը ի՞նչ ընէ խեւը»,
Փորձառութեան ա՛յս է խըրատ.
«Օնար ի՞նչ ընէ սեւը»,
— Զի պատշաճի քու ալ վըրադ:

Խըրատ լըսէ՛, ո՛վ պատաճի,
Խըրատ լըսելէ չի գաք վընաս.
Ա՛յս խոկ խըրատ մ'է պիտանի,
Նայէ՛ որ ուշ չի հասկրնաս:

ԲԱՄԲԱՍԱՆՔ

Բամբասանքը վըտանգաւոր
Զէնիք մ'է, զոր շատ
Կը գործածեն գըմուհ, ըստոր
... Տըմարդներ վաս:

Բամբասանքի պահուն՝ խորհէ՛,
Պիտի ուգե՞ս
Որ ուրիշ մ'ալ ժեզ պատկերէ
... Ըրածիդ պէս:

Բամբասանքի ականչ տան ալ
Շատ վատ բան է,
Եւ մարդուն մէջ չար, ոխակալ
Սիրս կը մատնէ:

Բամբասանքը ատէ՛ յաւէտ
Զերդ քունեղ օձ,
Մահարեր է ու չարագէտ,
Անոր խայթոց:

Բամբասանքէ վախցող մարդուն
Խիլքն է խըռով,
Սիրտդ երք մաքուր պահես յար դուն,
Ես ապահով:

Բամբասանքով կարհամիտներ
Խարել կըրհնաս,
Բայց երք տեսնեն քու... քուն պատկեր՝
Խընես վընաս:

Օր մ'երք զանգատ ընես խօսքէ,
Բամբասանքէ,
Պիտի ըսեն.— «Բամբասանք է,
Բանն ասանկ է:»

ՈՒՐԻՇՆԵՐԸ

Ուրիշները կ'ըսեն շատ քան,
Նարունակէ՛ դուն քու նամբան.
Ամէն քերան չէ մեղրածոր,
Գիտե՛ս, լեզուն չունի... ուկոր:

Ուրիշները շատ քան կ'ըսեն,
Մի՛ ազդուիր դուն ամէնէն.
Երբ ամէն գոյն հազնիս շապիկ՝
Քեզ կը կոչեն... մարդակապիկ:

Ուրիշները խըրատ կուտան,
Բայց ծուռ նամբայ միշտ կը փութան.
Է՛հ, առակ կայ, հոգ մի՛ քաշեր,
«Ուրագը իր կոր չի տաշեր»:

Ուրիշները չունին ցաւ, հոգ,
Դուն մի՛ ըներ քախտէդ բողոք.
Այս աշխարհ շատ ունի խաղեր,
Ո՞վ խաղի մէջ չէ ձախողեր:

Ուրիշները աղէկ կ'ապրին,
Դրամ կը դիզեն դիւրին, դիւրին.
Երբ չես դիզած զանձ մ'հարուստի,
Գոնէ չունիս վախ... կորուստի:

Ուրիշները կը նախանձին,
Թո՞ղ նախանձէ այրին, խանձին.
Զե՞ս զիտեր թէ քու փոքր վառեակ
Դրացիիդ կ'երեւայ... սազ:

Ուրիշները, ա՛խ, ուրիշներ
Ո՛չ մէկ քանի խիղն չեն ըներ.
Դուն մի՛ շեղիր խիղնի նամբէն
Մինչեւ իսկ քեզ... դրժոյնք նամբեն:

ԶԱՓԱԶԱՆՑ

Ո՛չ չափազանց երեւցիր հեզ,
Որ քեզ մարդիկ անուանեն... եզ.
Ո՛չ չափազանց եղիր հրպարտ,
Որ քեզ ատէ շուրջդ ամէն մարդ:

Ո՛չ չափազանց լուռ կեցիր որ,
Ըսեն. «Յիմար մ'է աղցաւոր.»
Ո՛չ չափազանց խօսէ որ քեզ
Ըսեն. «Ե՛հ, ալ գլուխ կ'արդուկիս»:

Ո՛չ չափազանց մեղմ վարուէ որ՝
Քեզ յորջորջեն... քուրջի կտոր,
Ո՛չ չափազանց խիստ կերպերով
Աշխարհի հետ ապրէ լըրով:

Ո՛չ չափազանց անապարէ՛
Որ քեզ ըսեն. «... Անպարար է.»
Ո՛չ չափազանց դանդաղ գործէ
Որ աշխարհ քեզ ծոյլ մը կարծէ:

Ո՛չ չափազանց եղիր բանգէտ
Որ պաշտրւիս... կուռքի հանգէտ.
Ո՛չ չափազանց եղիր տխմար
Որ քեզ մարդիկ կոչեն... ոչխար:

Ո՛չ չափազանց շարժէ կոկիկ
Որ քեզ ըսեն... թերեւսօլիկ.
Ո՛չ չափազանց կոշտ եղիր որ
Քեզ անուանեն... փայտի կըտոր:

Ո՛չ չափազանց սիրէ հանյժ
Որ այս աշխարհ կարծես... խննյժ.
Ո՛չ չափազանց առէ խրականիք
Որ կեանքը քեզ ըսեն... տանջանիք:

ՇՈՒԽ

Նուռ խօսիլը չէ օգտակար,
Աղէկ խորհե՛, յետոյ խօսէ .
Յանախ մարդը միտքով տրկար՝
Արագարան, շատախօս է :

Նուռ լրսելը ծիրք մըն է քանիկ,
Ու արքնուրեան յայտնի նըշան .
Քթամիտ մարդն է մեծ փորձանք,
Մարդ կոչուելու իսկ անարժան :

Նուռ գործելը ամեն ատեն
Ապահով չէ, մի՛ մոռնար այս .
Քեզ բու գործեն միշտ կը դատեն,
Յետոյ պարապ տեղ չի գդշաս :

Նուռ բալելը՝ վստահաբար՝
Նուռ հասնելու չըլլար պատճառ .
Տե՛ս, ոսքիդ տակ չի զայ փապար,
Զի զլոռուիս դուն շարաշար :

Նուռ յուզուին ալ յանախ մարդուն
Պադարիւնը կը խանգարէ .
Երբ չի յուզուած մարդ մ'է արքուն՝
Յուզուելուն պէս . . . խելագար է :

Նուռ գդշալը կրնայ՝ զոնէ՝
Սըխանիերու ըլլալ դարման .
Մարդ մ'իր սըխալն երբ ըմբռնէ՝
Մի՛ ստիպէր զայն դադարման :

Նուռ ուտելը՝ սակայն՝ անշո՛ւշտ
Բատակն սին համար մահ է .
Ան որ կ'ուտէ շուտ ու անկուշտ՝
Նատ չանցած . . . ծոմ պիտի պահէ :

ԿԱՄԱՑ, ԿԱՄԱՑ

«Կամաց, կամաց» — այս մեր ազգին
Շատ հին անէն քն է .

Երկիննե, երկիր իրար անցնին՝
Զենք . . . շարժիր գոնէ :

«Կամաց, կամաց» — շուտ գործի մեջ
Կը մտնէ սատան .
Ի՞նչ կայ, չեկաւ աշխարհի վերջ :
— իորին՛րդ անպիտան :

«Կամաց, կամաց» — կարծես արագ
Շարժող ենք արդէն,
Ծուլանք, վարանք մը խայտառակ
Մեզ կը քակարդին :

«Կամաց, կամաց» — ինչո՞ւ սակայն՝
Կիենին է մրցարան,
Պէտք է մրցիլ խանդով այնին,
Վազե՛լ անվարան :

«Կամաց, կամաց» — ան՛ր համար
Շա՛տ կամաց կուգան
Մեզ բարիքներ, վայելք յարմար,
Շընո՞րի պատուական :

«Կամաց, կամաց» — սակայն ի՞նչ շուտ
Զարիք կը հասնին,
Փորձանիքներ բիւր, վիշտ ժամանակուտ
Կը փուրան ինքնին :

«Կամաց, կամաց» — անէծքն այս իին
Ե՞րբ անցնի պիտի,
Որ կեանիքը նոր մեր աշխարհին
Առոյգ վերածնի . . . :

Ա Ն Խ Ե Լ Ք

Անխելք մարդը ինքը իրեն
Փորձանիք մըն է այս կեանքի մէջ .
Անխելք զլխուն խենք գործերէն
Շատ կը տուժեն . . . ռաժերը խեղն :

Անխելք կինը՝ մինչեւ անգամ
Երք դըրաւով, զեղով փայլի .
Պէտք է ըսել յօժարակամ'
Դեղահան մ'է . . . անկլանելի :

Անխելք որդին՝ անտարակոյս՝
Պատիւ մը չէ զինք ծընողին .
Վէրք մ'է սիրտի՝ յահալս անյոյս,
Կամ փուշ՝ մըտած անոր կողին :

Անխելք դուստրը շատ մեծ հոգ է .
Նըման պարտիք մը անվընար .
Որչափ ինքզինք շտկէ, կոկէ՝
Յահալս ապրանիք մ'է . . . անվանան :

Անխելք ծառան ալ անհարակ՝
Միշտ կ'ընէ իր տէրը դժբախտ .
Հետք իյնալ երկար, բարակ՝
Մարդը կ'ընէ նոյնիսկ . . . իհւծախտ :

Անխելք կատուն մոռնայ երբոր,
Որսի կերպերն իր փորձ, ճապուկ,
Ծակէն կ'ելլեն մուկեր բոլոր՝
Իազալու շուրջն իր . . . աչկապուկ :

Անխելք շունն ալ անմըտօրէն՝
Մաս կը յուսայ կարկանդակէն .
Յիմարն անցնի երք չափն իրեն,
Անշուշտ . . . տըփոց կ'ելլէ տակէն :

Պ Ա Ր Զ

Պարզ խորհէ միշտ, խոկերը քու
Մի՛ կըննուուեր .
Ճիշդ չորս կ'ընէ կրկնն երկու .
Զե՞ս սորված դեռ . . .

Պարզ խօսէ միշտ, հակասական
Խօսքն է խրթին .
Այդ՝ կը մատնէ թէ ինչե՛ր կան
Մէջ քու սիրտին :

Պարզ գործէ միշտ ու ա'յն ատեն
Զես շրփոքիր .
Երաւունքով մարդիկ կ'ատեն
Կերպեր պատիր :

Պարզ կեր դուն միշտ, կ'ուզես եթէ՝
Այրիի երկար .
Երք մարդ անժում, անյագ կ'ուտէ՝
Քունն իսկ չի զար :

Պարզ խըմէ միշտ . ըմպելիքին
Թագաւորն է
Պաղուկ ջուրը աղբերակին .
Կուշտ, կուշտ խըմէ՛ :

Պարզ հազուէ միշտ, ու գիտցի՛ր լաւ .
Պընինք շընել՝
Գեղ ու շընորհ չեն տար բընաւ
Մարդուն . . . տըգեղ :

Պարզ ապրէ միշտ . մինչեւ անգամ
Հակակիրներ
Կը սիրեն քեզ յօժարակամ .
Հոգ մի՛ ըներ . . .

ՇԻՍԱԿ

Շիտա'կ խարիէ ամէն ատեն,
Խոկիր մոլար
Երբոք միւրքդ շրջապատեն՝
Կ'ըլլաս . . . խելար :

Շիտա'կ գործէ , սըխալ գործեր
Պատուաքեր չեն .
Երբ մոլորիս՝ թնաւ չեմ կարծեր՝
Կ'ելլես մէջէն :

Շիտա'կ խօսէ . երբ սըտախօս
Անուն հանես՝
Բերանդ ըլլայ խոկ մեղրահոս՝
Չեն հաւ'տար ժեզ :

Շիտա'կ քալէ ու քայլերուդ
Եղիր զգոյշ .
Մըխալ համբուն վերջն է միշտ մուր ,
Կանուխ կամ ուշ :

Շիտա'կ նայէ , նայուածքներ ծուռ
Միշտ կը ծընին
Անպատութիւն եւ քուք ու մուր ,
Պատի՛ժ ինքնին :

Շիտա'կ կեցիր . կացքը շիտակ
Ըլլայ' ժեզ փառք .
Ծընիս՝ կ'ըլլաս կորաքամակ
Եւ . . . կուզ կոնակ :

Շիտա'կ պառկէ . ծուռ պառկողին
Երազն է գէշ .
Երբ հողն ըլլայ ժու անկողին
Կը շտկէ ժեզ :

ՎԱԽԿՈՏ

Վախկոտ մարդուն գործելուն մէջ
Զի կայ կեանք , հոգի ,
Երբոք ճըւայ . . . մկնիկ մը խեղն՝
Վախէն . . . կը սմբի :

Վախկոտ կին մ'երբ — չար պատահար —
Վախկոտ մէկ մարդուն
Կընիկն ըլլայ , են վրդով յար՝
Գիշերն ալ՝ . . . արքուն :

Վախկոտ , զեհեր վաճառական
Կրնայ չընել զեան ,
Պէտք չէ շու ալ յուսայ՝ սակայն՝
Մե՛ղք հարստութեան :

Վախկոտ լինուորն ոչինչ կ'արժէ .
Կրոխիէն առաջ՝
Զի զարնըւած խոկ . . . մեռած է՝
Զի հանած հառաչ :

Վախկոտ զաւակն՝ իր հօր փորձանք՝
Մարդ ըլլար դիւրաւ .
Խօսիս համար կը դընեմ ցանկ՝
Աշխարհս խոկ . . . զրբաւ :

Վախկոտ կատուն ալ մուկ չորսար՝
Կը մընայ նօրի .
Վախկոտ շունն ալ կը հաշէ յար ,
Բայց շուտ . . . կը փախչի :

Վախկոտ ըլլալն ուրիշ բան է ,
Խոնհեմ՝ ուրիշ բան .
Յիմար քաջն ալ մարդ կ'այպանէ ,
Մե՛ղք իր . . . քաջութեան :

S ԳԵՂ

Տըգեղ դէմքը վանողական
Զօրութիւն ունի.
Բարի սիրտով կ'ըլլայ՝ սակայն՝
Շատ համակրելի :

Տըգեղ խօսերն ալ կը մատնեն
Ոզի մը կոշտ, բիրտ,
Որ կ'այպատուի միշտ ամէնէն՝
Մակդիրով . . . անկիրք :

Տըգեղ զուծերն են անպատճառ
Պըտուղ չար սիրտի.
Զանոնիք զործողն, է՛հ, չի կայ նար
Շուտ . . . տուժէ պիտի :

Տըգեղ բարեկերն ամօթարեր՝
Զեն բերեր պատիւ.
Ըլլանիք անոնց դէմ անհամբեր
Չաղկենիք ցայգ ու տիւ :

Տըգեղ աղջիկն իր հօրն ու մօր
Հոգ ու մըտմուս,
Է՛հ, դիւրին զործ չէ մինչեւ որ
Գոնէ . . . բախտն յատուկ :

Տըգեղ կինը, ո՞վ բախտ անգութ,
Խաչ մ'է ծանրատար.
Ունի՛ սակայն՝ լոկ մէկ օգուտ,
. . . Նախանձ չես զգար :

Տըգեղ էրիկն ալ, իր կարգին,
Հանելի բան չէ.
Գոնէ առատ ըլլայ . . . ոսկին՝
Սիրտ քիչ . . . կը տանջէ :

Ա Ն Ո Ւ Շ

Անուշ կեանքը դառնացընող
Կան շատ, շատ բաներ.
Երբ դո՛ւն իսկ ես վիշտիդ . . . ծընող,
Քեզ ո՞վ չայպաներ :

Անուշ բունն է մէկ մեծ շընորի,
Բայց երբ սիրտդ է չար՝
Երլար երբեք բունըդ անդորր,
Մէ՛րդ է պատճառ :

Անուշ վարմունին ալ վերջապէս
Սիրտ կը զըրաւէ.
Երբ կոշտ ըլլաս՝ չեն սիրեր ֆեզ,
Այս ալ իրա՞ւ է :

Անուշ լեզուն, հեշտ, սիրալիր՝
Հանելի բան է.
Ինչպէս կ'ըսեն՝ օձն անգամ իր
Ծալէն կը հանէ :

Անուշ նայուածք մը շատ անգամ
Հըրաշք կը գործէ.
Կը հալեցնէ սիրտեր դժկամ,
Թէ ուզես՝ . . . փորձէ՛ :

Անուշ ուտել, անուշ խօսիլ
Զի սիրող մը կա՞յ.
Զարժեր առոր տարակուսիլ.
Ե՛ս իսկ եմ . . . վըկայ :

Անուշ բաներ՝ քիչ իսկ ըլլան՝
Են ժամփելի.
Անոր համար տարապայման
Սո՛ւ են աւելի :

ՅԻՄԱՐ

Յիմար գործ չէ՝ փորձել կրկին՝
Փորձըւած մէկ քան.
Քիչ յիմար չենք մենք այս մասին,
Չէ՞ք ինձ... միաբան :

Յիմար գործ չէ՝ մուսկի մ'համար
Տուն մ'այրել բոլոր.
Այս մասին ալ չենք ֆիշ յիմար
Նաեւ անմոլոր :

Յիմար գործ չէ՝ սանդուղէն վեր
Ելլեւ, յետոյ զայն
Քանդել ամբողջ, այսպէս գործեր
Չե՞նիք ըրած սակայն...:

Յիմար գործ չէ՝ ծուռ ժանակ
Ուղիղ գիծ յուսալ,
Զար գործն իր տէր կը ծանակ,
Չի մոռնանք աս ալ :

Յիմար գործ չէ՝ ընել չարիք՝
Անոր փոխարէն
Ըսպասել որ զտնենք բարիք.
Կը յուսանք նորէն :

Յիմար գործ չէ՝ ելլել կիրքուն՝
Նըստիլ վընասով.
Այդ յանցանիքը ամէնուս քով
Լայ. ո՞վ չունի, ո՞վ :

Յիմար գործերն ալ իմ եւ քու
Հաշուելու ելլել,
Յիմարութիւն մ'է քիւ երկու,
Եւ հաշիւ մ'անել :

ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ

Հաւատարիմ ընկեր մ'երբոր
Է տեղ գործակից՝
Կը կշտանայ հացէ քու փոր,
Ու չես ուսեր... կից :

Հաւատարիմ բարեկամին
Չի կայ զին՝ սակայն,
Զար լեզուներ բ-ո՞ղ կարկամին
Երբ... բամբասեն զայն :

Հաւատարիմ է երբ քու կին՝
Հանգիստ եղիր քուն,
Երբեք չի զար դուռը քուկին՝
Ո՛չ մէկ տեսակ... շուն :

Հաւատարիմ ըլլայ ծառադ՝
Սիրաբդ հանգիստ է.
Դիրաւ փորձանիք չի զար վըրադ,
Ապահով նստէ՛ :

Հաւատարիմ շուն մ'իսկ յանախ
Մ'եծ արժէք ունի.
Զարին սիրտին կ'ազդէ մ'եծ վախ՝
Զայնովն հաշիւնի :

Հաւատարիմ եղիր յօսուժիդ
Ու աշդապահ յար.
Երբ հաշիւ տաս մանրակրկիտ՝
Բնաւ չես ամբչնար :

Հաւատարիմ եղիր յար դուն
Քու կեանիքի կոչման.
Ու պատիւիդ հսկէ արքուն
Մինչեւ գերեզման :

ՆԱՐՈՒՍ

Հարուստ ունիս՝ երբ բարեկամ,
Անկեղծ՝ նոյն ատեն,
Նեղը չես մնար՝ մինչեւ անգամ
Շատեր ժեզ... ատեն :

Հարուստ ունիս՝ երբ ազգակամ՝
Բնել չէ ամօք
Թէ՝ հեռուն իսկ կ'ըլլայ նոյնիան
Միբելի եւ... մօտ :

Հարուստ իշխն ալ՝ երբ չէ տգեղ,
Կամ ֆիշ մը... ապուշ,
Թագուհի մ'է տունին շլեղ՝
Կրկնակի անուշ :

Հարուստ եօր յար կ'ընեն յարգանք՝
Ըլլայ իսկ փընթի,
Լոկ ժառանգին շընէ զրկանք,
Հոգ չէ ինչ... ցնդի :

Հարուստ քրասկն ալ մարդս երբե՞ք
Զի քողուր անհար.
Ցից կը ցուցնէ քամակը քեկ,
Բանջարն ալ... հանհար :

Հարուստ միտքը, պարգե՛ւ անգին՝
Բայց կ'ուզէ մեծ ջանք.
Զայն ո՛չ մէկ հայր իր զաւակին
Զի քողուր ժառանգ :

Հարուստ սիրտն է՝ բայց՝ մի՛ միայն
Երջանկարեր զանձ.
Հետն հարուստ միտք պէտք է սակայն՝
Ո՛չ քէ զլուխ մը... տաճա :

ԱՄԷՆ

Ամէն փայլուն բան ոսկի չէ,
Դուրսի փայլէն մի՛ խարուիր դուն.
Ամէն մարդուն սեւը մէջ է.
Դատելու մէջ եղիր արքուն :

Ամէն երեսդ խնդացող մարդ
Քեզ բարեկամ չըլլայ կարծես.
Ամէն վարմունք մաս մ'ունի բարդ,
Մարդն ու զործը պէտք է փորձես:

«Ամէն հաշան շուն խածան չէ.»
Այս առածն ալ իմաստ ունի.
Մի՛ խաբուիր դուն ամէն խօսքէ,
Խորհուրդ հարցո՞ւր իմաստունի :

Ամէն աղջիկ չըլլար լաւ կին,
Ամէն տեսած կինըդ կին չէ.
Ամէնուն մէկ չի տրուիր զին,
Կին կայ կարծես քէ... հին քուրչ է :

Ամէն երիկ ալ երիկ չէ,
Փայտէ երիկ քանի՛, քանի՛.
Տիպար երիկի ալ շատ ֆիշ է,
Գտնող կնկամ քի՞ւր երանի :

Ամէն օր իր ցաւը ունի.
Զըւարք ընել ջանա՛ քու կեանք.
Շատ մի՛ բաղձար ո՛չ մէկ բանի՛
Չես ունենար շատ մեծ զրկանք :

Ամէն անգամ որ կը կարդաս՝
Փորձառութեան իմ այս տողեր,
Թէ խելք ունիս ժեզի առ դաս.
Յետոյ զո՞ւր տեղ չես աւաղեր :

ԻՆՉ ՈՐ

Ինչ որ Պետիկ չի սորվեցաւ՝
Պետրոս չի սորվիր.
Ինչ որ տըղուն օգուտ չըրաւ,
Մարդուն է նաևիր:

«Ինչ որ ցանես՝ ա'ն կը հնձես,»
Բառածն է իրաւ.
Այս խօսքը երբ չընես ամսես՝
Զես շեղիր դիւրաւ:

«Ինչ որ բրդես՝ դգալդ կուզայ,»
Այս ալ շիտակ է.
Զարին համար չարիք շատ կայ
Փախի՛ր չարիքէ:

Ինչ որ այսօր շիտակ է շատ՝
Վաղը ծուռ չըլլար.
Լաւը՝ յաւ է, խակ վատն է վատ,
Զի կայ ուրիշ նար:

Ինչ որ բարիք բնել կրցար՝
Ան կը մընայ լոկ.
Լոլողելու չի կայ հընար՝
Մահը անողոք:

Ինչ որ ըստի ֆեզի համար՝
Պահ մը նկատի ա'ն.
Երբեմն նոյն իսկ խօսքեր յիմար՝
Անպէտ չեն ըլլար:

Ինչ որ ընես՝ կեանքը կեանք է,
Զայն չընես . . . տանջանք.
Լոկ վիշտ ու շատ հանել կեանքէ՝
Է շատ յիմար զանք:

ՀՈՆ ՈՒՐ

Հոն՝ ուր թմբուկ կը զարեցաի,
Մի՛ հնչեցներ դուն քութակ.
Կոշտ մարդոց մէջ՝ լսել քովլ . . . կովի,
Զարժեր փորձել շատ նուրբ կատակ:

Հոն՝ ուր փորբդ չի կշտանար՝
Անօք ուր իւնդ թնա՛ւ մի՛ յայտներ.
Իմաստութեամբ շանահընար
Եղի՛ր կշունել ամէն քաներ:

Հոն՝ ուր բանգէտ է ամէն մարդ՝
Գիւցածըդդ գուն ֆեզի պահէ.
Հոն ուր խորհուրդ կ'ուզուի համդարտ,
Թելապրանի միսկ շատ պատեհ է:

Հոն՝ ուր ծերեր չեն յարզըւիր,
Փորձառութիւնն արժէք չունի.
Խելք ու հուանդ պէտք են, գիւցի՛ր,
Զոյզ քեւերուն պէտ քոչունի:

Հոն՝ ուր պէտք կայ քու օգնութեան,
Մի՛ զըլանար ծառայութիւն.
Ընտանիք մ'են մարդիկ համայն,
Ու աշխարհս ալ ամէնուս տուն:

Հոն՝ ուր կընիւն է անպակաս,
Դուն միշտ պակաս եղիր հոնիլէ.
Բայց . . . տրփոցի երբ կը սոլաս,
Ուզածիլ չափ ծեծ մնի է:

Հոն՝ ուր սէր կայ՝ կեանքն է խաղաղ.
Սէրն է մարդոց միսկ կարիք.
Կեանք-լինին մէջ միապաղաղ,
Կիրքն է կ'առքէ լոկ փոքորիկ:

ԿԱՏՈՒՆ

Կ'ըսեն . կատուն որ խաղայ ,
Մուկին սիրոք կը դողայ .
Յանախ մէկուն գրօսանիք ,
Միւսին համար է տանջանիք :

Կ'ըսեն . խաղը կատունին՝
Անպատճառ մահն է մուկին .
Քաջին ծիծաղն համարձակ՝
Վախկոտին է մեծ վրտանգ :

Կ'ըսեն . կատուն որ խոկայ ,
Մուկին սիրոք կը դողայ .
Տարօրինակ է աշխարհ ,
Պէտք է տոկալ , չի կայ նար :

Կատուն միսին չի հասաւ ,
Միսը հոտած է ըսաւ .
Զախողն ինքզինք խարելու .
Փափառող է եւ հըլու :

Կատուն ունի հաց , պանիր ,
Գիշերն իր բուն չի տանիր .
Հարուսան ունի անհամար
Մամուռիներն իր յիմար :

Կատուն փորին համար իր՝
Կը բանէ մուկ , լա՞ւ գիտցիր .
Շահուն համար ամէն մարդ
Գործեր կ'ընէ դժուար . բարդ :

Կատուի պէս պինդ հոգի ,
Ո՞չ , արուած չէ ոչ ոքի .
Կ'ըսեն . եօթն է իր հոգին ,
Կը հաւատա՞մ այս խօսին :

ՇՈՒՆԸ

Շունը շունին կ'րլայ ընկեր ,
Նըման սիրէ նըմանի իր .
Համիմաստ են այս զոյգ խօսիք ,
Թէ խելք ունիս՝ չես վարանիք :

Շուն մ'երք ըլլայ միշտ կոռւազան
Վըրայէն վէրք ըլլար պակաս .
Կոռւիս՝ կ'ուտես ծեծ , գաւազան .
Անո՞ւշ ըլլայ՝ երք ... կը տոկաս :

Շունին ոսէք վազվըգելէ
Եւ ո՞չ մէկ մարդ կը խնայէ .
Խելք գործածէ՝ , չափո՞վ քալէ ,
Բու հանգիստիդ դո՞ւն միշտ նայէ :

Շունը՝ որ յար շատ հաշան է՝
Մի՛ կարծեր թէ խածան ալ է ,
Բայց գաւազան մը պէտք բան է
Երք մարդ ... գիւղի մէջ կը քալէ :

Շունին աղօք քն Աստուած լըսէր՝
Երկինքն վար ոսկոր կուգար .
Մի՛ տածեր բնաւ պարապ յոյսեր ,
Այդ՝ կը մատնէ ... խելք մը տըկար :

Շունն այ անխելք՝ ինչպէս կ'ըսեն՝
Մաս կը յուսայ կարկանդակին .
Զափն իր գիտնալ ամէն տտնն
Խմասուրին մէ ապաժէն :

Շունի մը շափ հաւատարիմ .
Երախտազէտ քիչ մարդիկ կան .
Երք խօսիս չես հաւատար իմ՝
Կրնաս ... փորձել , տեսնել սակայն :

Է Շ Ը

«Եշը իշուն քով կապես՝

Ան ալ կ'ըլլայ միւսին պէս.»

Բնա՛ւ մի՛ մոռնար այս առակ.

Յետոյ կ'ըլլաս... խայտառակ:

Եշն երբ ցեխի մէջ խըրի՝
հորիուրդ կուտան ժեզ քարի.
Բայց օգնելու չեն փութ-ար,
Դուն քու զիսուդ նայէ՛ նար:

Իշուղ պոչը կտրես երբ՝

Խօսք կը լրսես ամէն կերա.

Մին՝ կարճ կ'ըսէ, միւսն՝ երկայն.

Լըսէ անցիր դուն սակայն:

«Իշու նըման է յաման.»
Տես որ չըսուի ժեզ համար.
Յամառութիւնն է շատ գէշ.
Տըփոց կ'ուտես իրեւ... էշ:

Իշու նըման շատ մարդեր
Երբ չըլլային՝ չեմ զիտեր

Մէկ իշուն զինն ի՛նչ կ'ըլլար,

Քանի՛ հարիւր կամ հազար:

Եշը, սակայն, ունի մէկ
Յատկութիւն մը քանիկարժէֆ.
Համբերող է մեծապէս.
Ապացոյցը ըսե՞մ ձեզ:

«Եշ,» երբ կ'ըսեն կոշտ մարդուն.

Անպատճելով իր անուն,

Կը համբերէ անզանզառ

Ու չի բանար... պատոյ դատ:

Ո Ւ Ղ Տ Ը

Ուղտին ըսեր են. «Ո՞րք կը սիրես.

Զատ ի վեր նամբա՞ն, թէ ուղին դարվար::

Ուղտը ըսեր է. «Մարդ խենք-եցե՞ր ես,

Սե՞ւ եկաւ զիխուդ ուհին հարթ, հաւասար::

Ուղտին ըսեր են. «Ե՛, դուն ուղտ աղբար,

Կրնա՞ս ըսել թէ վիզդ ինչո՞ւ ծուռ է::

Ուղտը ըսեր է. շատ անկեղծարար.

«Չըսէ՞ֆ ինծի թէ շիսակ տեղս ո՞ւր է::

Ուղտին ըսեր են. «Հանէի՞ր պիտի

Մեզ պար մը պարել թերեւ ու նըկուն::

Ուղտը շարժեր է մարմնունի անհոռնին,

Եւ վիցուցեր է նիշդ տար հատ տուն:

Ուղտի պէս ժենու պէտք չէ՛ որ ըլլաս.

Վայել չէ ըլլալ մարդ ժինախնդիր.

Ոյն ու ժէն թյուն են, կ'ընեն մեզ վընաս.

Այս լուրջ խըրատին եղի՛ր ունկնդիր:

Ուղտն ըսաւ. «Ռտիխս տեղ ընեմ մէկ հեղ՝

Տեսէ՞ֆ թէ ձեզի ինչե՞ր կ'ընեմ ես::

Այսպիսի մարդիկ կ'ըլլան ամէն տեղ.

Նախ՝ աղերսարկու, յետոյ՝ իշխող ժեզ:

Ուղտն ըսեր է. «Ինձ բան չի գար դժուար՝

Միայն զիս իշուն չընեն հետեւորդ::

Սակայն այդպէս բան շատ ունի աշխարհ,

Անոր մէջ կարգերն են յահախ ճախորդ:

Ուղտէն ալ այսպէս կայ խօսք ու խըրատ,

Միայն լըսելու ունեցի՛ր ականչ.

Խըրատ չի լըսող մարդը ապիրատ՝

Կը ժալէ կեանքի նամբան յոզնատանի:

ՄԷԿ

Մէկ ծաղիկով գարուն չի գար,
Ծաղիկ պէտք է բազմահազար
Մէկ գարդով ալ եղիմական՝
Չի գարդարուիր մէկ բուրաստան:
Մէկ հաստ աստղով՝ նոյն խոկ պայծառ՝
Չի գարդարուիր երկնակամար.
Վար ինկող ասող մ'ալ անպատճառ
Չի պատճառեր մեծ մբրթ, խաւար:

Մէկ հաստ քելով շըլլար տամիդ,
Մէկ հաստ նամբռով շըլլար բաւիդ. *Բայց այս*
Մէկ սինի վրայ շըլլար տամիդ,
Մէկ հոգիով ալ՝ բնուանիֆ:
Մէկ ձեռքը լոկ ձայն չի հաներ
Պէտք են զոնէ երկու ձեռքեր.
Մէկ ձեռքով միւսն լրւալ պէտք ես,
Երկու ձեռքովդ ալ՝ քու երես:

Մէկ բան զիտցողն շըլլար բանգէտ,
Պէտք է զիտնայ բաներ մը գէր.
Մէկ քերքուածով շըլլար պըւէտ,
Պրւէտը պուէտ ծնա՛ծ է յաւէտ:

Մէկ բարիքը չըներ բարի,
Մէկ չարիքն ալ ցաւ չէ կարի.
Լոկ մէկ գործով նըկարազիք,
Հաւասացէ՛ք չի կազմբւիր:

Մէկը յաւէտ կը մընայ մէկ,
Այր-կին զոյզը՝ շատ լաւ զիտէ՛ք.
Երբորդներով կը լեցնեն տունն.
Երէ ոչ ո՞ւր էինք... ես, դուն:

ԵՐԿՈՒ ՄԷԿ

Երկու շափէ, մէկ կըտքէ՛,
Ա'յս է նամբան ապահով.
Սըխալ շտկել դժուար է,
Կրնայ շնիքերդ տանիլ... հով:

Երկու լրսէ, մէկ խօսէ,
Խմասուուրեան կերպն է այս.
Համբերութիւնդ պակա՞ս է,
Անտարակոյս կը զգչաս:

Երկու խորհէ, մէկ գործէ,
Գործն արդիւնք է իրական,
Զոր պարտըկել փուն գործ է,
Յանախ կ'ընենք այդ՝ սակայն:

Երկու շափէ, մէկ ծախսէ,
Զես ըլլար խեղն կամ սընանկ.
Այս բասծիս հակասէ,
Արդէն եղած ես... սընանկ:

Երկու սորվէ, մէկ վարժէ
Որ հասցընես աշակերտ.
Թերուս համբակն ի՛նչ կ'արժէ,
Է՛... անաւարտ ձեռակերտ:

Երկու ապրէ, մէկ խրատէ,
Որ իրաւախդ արժէք տան,
Մարդ քեզ գործէդ կը դատէ,
Երէ ոչ՝ վրադ կը խնդան:

Երկու քնն՝ երկու, մէկն է մէկ,
Այս՝ հաշին մ'է շա՛տ մեկին.
Երկուն մէկէն է ապէկ,
Ո՞վ «ո՛չ» կ'ըսէ այս խօսին:

ՎԵՐՁԻՆ ԽՕՍՔ

(ՓՈԽԱՆ Վ. ԵՐՁԱԲԱՆԻ)

Վերջին խօսքիս ա'լ եկաւ կարօ ,
Ո'վ ընթեցող իմ սիրելի ,
Եթէ խօսքի կ'ընծայես . . . յարգ՝
Չունիմ ասկէ ես աւելի :

Վերջին խօսքը՝ վերջին պատզամ՝
Կրնայ երբեմն տալ շատ օգուտ .
Լոկ անխելքին ո'չ մէկ անգամ
Խօսք ու խըրատ չարժեր . . . մէկ կուտ :

Վերջին խօսքը՝ առոր համար՝
Երբ կը խօսի՝ կրշու՛ զայն լաւ .
Տե՛ս որ չըլլայ այն խօսք մ'յիմար ,
Խօսեցա՞ր , ա'լ գերդ նետ քըռաւ :

Վերջին խօսքին համար յետոյ
Զդշալի երբե՛ք օգուտ չունի .
Խօսքեր հապնեալ եւ ափ յափոյ՝
Միրտ են կոտրեր քանի՛ , քանի՛ :

Վերջին խօսքս ալ առաջինէն
Շատ ալ տարբեր խօսք մը չէ քնա՛ւ .
Անոնք նո՛յն քանի կը սորվեցնեն ,
Միայն զանոնք դուն սորվէ՛ լաւ :

Վերջին անգամ կ'ըսեմ ես քնզ .
Զբար'ը եղիք ամէն ատեն .
Հինգ հարփիր է . . . հազարին կէս ,
Հոգ չէ մարդիկ քեզ ծուռ դատեն :

Վերջին խօսքովս ալ երբ չանեն՝
Զբւարքութեան դասն օգտաւէտ ,
Մարդ չըլլալու չունիս երես . . .
Մեղքը . . . նիսիդ այժմ եւ յաւէտ :

ՔԵՐՁՈՒԱԾՆԵՐՈՒ ՑԱՆԿԸ

Զօն	7
Առաջին խօսք, (Փոխան Յառաջարանի)	11
Զուարք Եղիք	12, 13, 14
Աշխարհ, Ա. Բ. Գ.	15, 16, 17
Մարդիկ, Ա. Բ. Գ.	18
Ես	19
Դուն	20
Ան	21, 22, 23
Կեսանքը, Ա. Բ. Գ.	24, 25
Ամուսնութիւն, Ա. Բ.	26, 27
Կին Մը, Ա. Բ.	28, 29
Կնիկ Կայ, Կնիկ ալ Կայ, Ա. Բ.	30, 31
Էրիկ Կայ, Էրիկ ալ Կայ, Ա. Բ.	32
Ազգիկ	33
Տղա՛ս	34
Սիրէ'	35
Ատէ'	36
Յուսա՛	37
Մի՛ Յուսար	38
Հաւատա՛	39
Մի՛ Հաւատար	40, 41, 42
Մի՛, Ա. Բ. Գ.	43
Մի՛ Կարծեր	44
Մի՛ Նախանձիք	45
Մի՛ Սիսակիք	46
Երանի՛ Քեզ	47
Վա՛յ Քեզ	48, 49
Երէ Կուզես, Ա. Բ.	50, 51
Երէ Բլլաս, Ա. Բ.	52
Ժամանակը	53
Ժամանակ Կայ	54
Զարժեր	89

ՀԵՂԻՆԱԿԻՆ ԵՐԿԵՐԸ

Կ'արժէ	55
Պէտք է	56
Արթնցի՛ր	57
Զանա՛	58
Համբերէ	59
Բարեկամ	60
Բարի՛ և Չարի՛	61
Խրատ	62
Բամբասանֆ	63
Ուրիշները	64
Չափազանց	65
Շուտ	66
Կամաց , կամաց	67
Աճխելֆ	68
Պարզ	69
Շիտակ	70
Վախկոտ	71
Տգեղ	72
Անուշ	73
Յիմար	74
Հաւատարիմ	75
Հարուստ	76
Ամէն	77
Ինչ որ	78
Հոն ուր	79
Կառուն	80
Շունը	81
Էշը	82
Ուզոր	83
Մէկ	84
Երկու , Մէկ	85
Վերջին հօսք (Փոխան վերջարանի)	86

Գեթսեմանի (Կրօնական Բանաստեղծութիւններ)
1903-4, 314 էջ, Կ. Պոլիս, Տպ. Յ. Մատթէսոնան (Սպառած)
Արքայան Ներշնչանի Մատթէսոնան (Տօնակաշ Քերթուածներ)
1906-7, 64 էջ, Կ. Պոլիս, Տպ. Օսմ. Գործ. Ընկ. 1910 50 սէնթ
Օ՛՛՛ Առ Ընթերցարան թ. (Պատկերազարդ)
190 էջ, Կ. Պոլիս, Տպ. Յ. Մատթէսոնան, 1914 (Սպառած)
Յոհանն Պոլ Հարպարթ Մ. Ալէնի,
95 էջ, Կ. Պոլիս, Տպ. Յ. Մատթէսոնան, 1919 (Սպառած)
ՀԱՅԻ ՈՒԲԵՐ (Դութի Քերթուած) 16 էջ, Կ. Պոլիս,
Տպ. Առաւոտ, 1919
ՀԱՅ ՊԱՏԱՆԻ, Պատկերազարդ Հարաթաթերթ, Ա. Բ.
Գ. տարիներ, 1920 Հոկտ.-1922 Դեկտ. Կ. Պոլիս,
Տարեկան Հաւաքածոն 2.50 տուլար

ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՈՍԿԵԳԵՑԻ ՔԱՂԱՔԱՌՈՅԼ կամ ՍԵՒ ԵՂԲԱՑԲՆԵՐ, Հեղ.
Ճռ Քըսքին, 68 էջ, Կ. Պոլիս, Տպ. Կ. Է. Մ. Յ.
Բէշէեան, 1913
ԿՈՂԻ ԻՇԽԱՆԻԿԻ և ԻՐ ԹՌՉՈՌԻ ԼՕԴԻԿԻ, Հեղ. Միսիս
Միւլք Քըսքի, 147 էջ, Կ. Պոլիս, Տպ. Կ. Է. Մ. Յ.
Յ. Բէշէեան, 1913
ԱԲԵՏԱՐԱԿԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ, 74 էջ, Կ. Պոլիս,
Տպ. Կ. Է. Մ. Յ. Բէշէեան, 1914
ՄԲ. Գիրքը ԱՍՏՈՒՄԾՈՅ ԽՕՇՄՆ է, Հեղ. Վեր. Թէխո-
մոր Թ. Հալլէ, 30 էջ, Կ. Պոլիս, Տպ. Յ. Մատ-
թէսոնան 1912
ԵՐԻՑԱԱՐԴԱՅ ՔՐԻՍՏՈՆԷԿԱԿԱՆ ԲՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ Ի՞նչ
է և ի՞նչ կ'ընէ, 16 էջ, Կ. Պոլիս Տպ. Բէշէեան 1913
ԿՈՋ ՄԲ. ՀԱՅԱՏՔԸ, Հեղ. Ալիս Ֆրիմէն Ֆըրմըն,
38 էջ, Կ. Պոլիս, Վերաձնութեան Մատենաշար
թի. 1, Տպ. Յ. Մատթէսոնան, 1920

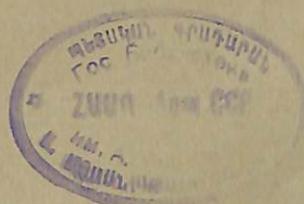
ՀԱՅԱՏԱՐ ԹՈՒՐՔԵՐԸՆ

ՀՀՍՍԻՅԱՅ ԳԱԹՐԵԼԵՐԻ, 88 էջ, Կ. Պոլիս, Տպ. Օսմ.
Գործ. Ընկերութեան, 1910 (Սպառած)

ԶԵԿՈՅՑ

Հեղինակը Զուարք Գրականութեան համար ունի պատրաստ երկ մը «Աղանդեր» անունով, որ հաւաքածոն է մեծ մասամբ անտիպ իր Զուարք Քերմուածներուն։ Ունի քառեակներու վերածուած Հայկան Առակներու հաւաքածոյ մը, ինչպէս նաև սոսուար հաւաքածոյ մը «Ծիծաղ»ներու։ Մանկական Գրականութեան համար ունի «Խրատանի», ստանաւոր խրատներ, գեռատիներու ուղղուած, «Անոտէրունի Հէքեաթ»ներուն թարգմանութիւնը։ Ասոնցմէ զատ ունի նաև Հայքինասիրական, զրական և կրոնական իր քերթուածներուն հաւաքածոները։

Այս երկերէն որ և է մէկին Հրատարակութեան համար Հեղինակը սիրով նկատի պիտի առնէ Հրատարակիչներէ և Մեկենասներէ եղած առաջարկներ։

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0313674

24837